Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2007 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 14 octombrie 1955

Participați la crosul „7 Noiembrie"!

ORGANIZAREA CROSULUI pe echipe „7 Noiembrie" a devenit o frumoasă tradiție pentru tineretul patriei noastre. Sute de mii de tineri se întrec cu dîrzenie în această competiție, cinstind și în felul acesta Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Anul acesta semnificația politică a competiției a crescut. Crosul „7 Noiembrie" se desfășoară și în cinstea celui de al doilea Congres al partidului, fapt ce stimulează mase tot mai largi de tineri să participe la această dîrză întrecere. Alături de întregul nostru popor, tinerii sportivi se vor strădui să întîmpine cu noi succese acest eveniment de seamă.

Organizată de secția sportivă a C.C.S., competiția — nemaifiind campionat R.P.R. — este rezervată exclusiv începătorilor. Actuala formulă de organizare și desfășurare a crosului „7 Noiembrie" mărește așadar și mai mult posibilitatea tinerilor neclasificați în nici o disciplină sportivă de a practica această ramură sportivă, iar celor talentați, dotați cu calități fizice, le acordă posibilitatea obținerii unor rezultate valoroase pe drumul măiestriei sportive.

Un rol deosebit de însemnat are crosul „7 Noiembrie" în antrenarea tinerilor aspiranți G.M.A. la cucerirea insignei. Participînd la această competiție, tinerii aspiranți au posibilitatea trecerii normei de cros, normă obligatorie a complexului G.M.A.

Chiar din primele zile ale etapei I-a, etapa de masă, competiția s-a bucurat de un mare răsunet. Pînă acum, numai în orașul București, de pildă, cînd prima etapă e încă în curs de desfășurare, au luat parte la întrecere peste 50.000 de tineri crosiști. Cu fiecare zi însă cifra aceasta crește.

Succesele se obțin firește, acolo unde există preocupare pentru această problemă, acolo unde s-au luat din vreme măsurile cuvenite pentru organizarea și desfășurarea în bune condițiuni a acestei interesante competiții de masă.

La Școala profesională „Oțelul Roșu" din Reșița spre pildă, s-au înscris să participe la cros peste 200 de tineri. Cu multă grijă și pricepere colectivul sportiv împreună cu organizația de bază U.T.M. s-au preocupat de popularizarea competiției, publicînd la gazeta de perete a fiecărei clase articole mobilizatoare. Cu cîteva zile înainte, tinerii au avut posibilitatea să cunoască traseul pe care vor concura, distanța și celelalte amănunte tehnice ale competiției. In deosebi organizația de bază U.T.M. și-a îndreptat atenția asupra mobilizării unui număr cît mai mare de tineri la concurs.

Sub îndrumarea profesorilor de educație fizică, tinerii au făcut antrenamente pentru acomodarea cu terenul variat.

Așa stînd lucrurile, nu-i de mirare că, chiar din primele zile, au luat startul nu 200 de crosiști cîți au fost înscriși, ci aproape 300.

Cu toate succesele obținute, pe alocuri se constată că în ciuda condițiilor existente, la prima etapă a actualei ediții a crosului „7 Noiembrie" participă încă un număr mic de tineri. Și dacă la etapa de colective, etapa de masă, nu vor fi obținute rezultatele cuvenite — este clar că succesul întregii competiții nu va fi cel dorit.

Nu peste tot a fost la fel de bine înțeleasă semnificația politică a crosului „7 Noiembrie", rolul său în dezvoltarea mișcării sportive de masă. In concepția unor organe U.T.M. și a unor tovarăși din conducerile unor colective sportive, crosul „7 Noiembrie" mai trece încă drept o manifestare festivă ce trebuie desfășurată în ajunul zilei de 7 Noiembrie, ignorîndu-se astfel munca de pregătire a concurenților, popularizarea largă a acestei competiții. Nici un tînăr de la întreprinderea „215 Ateliere" din Capitală n-a luat parte pînă acum la prima etapă a crosului. Explicînd, chipurile, lipsa lor de preocupare față de această problemă, atît tovarășii din colectivul sportiv, cît și cei din comitetul U.T.M. afirmă că „n-au intrat zilele-n sac".

Așa s-au petrecut lucrurile și la întreprinderea I.C.A.S. Cotroceni. Colectivul sportiv și organizația de bază U.T.M. au amînat de pe o zi pe alta întrecerile primei etape.

Zilele ce-au mai rămas din prima etapă trebuie să fie din plin folosite pentru intensificarea muncii de antrenare a tinerilor la această competiție de masă.

Cu multă grijă trebuie să se preocupe organizațiile U.T.M. de antrenarea fetelor la această competiție. Numărul fetelor înscrise la crosul „7 Noiembrie", dar mai cu seamă a celor care au participat la prima etapă, este încă mult prea mic. Utemiștii, tinerii fruntași în producție, au datoria să fie în fruntea acestei acțiuni. Prezența lor la întrecerile primei etape va stimula desigur participarea și a celorlalți tineri de la locul lor de muncă.

Împreună cu colectivele asociației „Recolta", organizațiile de bază U.T.M. trebuie de asemenea să intensifice munca de antrenare a tinerilor țărani muncitori la întrecerile crosului „7 Noiembrie".

Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să se preocupe de antrenarea aspiranților complexului G.M.A. la această întrecere. E bine să fie folosit orice prilej pentru creșterea numărului purtătorilor insignei G.M.A.

In organizarea competițiilor sportive de masă, colectivele sportive și organizațiile U.T.M. au căpătat o bună experiență. Folosind experiența oferită de Concursurile Sportive ale Tineretului, una dintre cele mai largi competiții de masă organizată la noi — precum și a altor competiții de masă, colectivele sportive și organizațiile de bază U.T.M. vor obține succese prețioase.

Colectivele sportive care răspund direct de organizarea primei etape trebuie să se îngrijească din vreme de alegerea traseului (care trebuie să fie foarte variat, cu obstacole naturale, căutînd să fie cît mai puțin în oraș, sau pe străzi pavate) și să pună la dispoziția concurenților echipamentul sportiv necesar.

In curînd va începe în întreaga țară cea de a doua etapă și treptat și celelalte etape ale crosului „7 Noiembrie". Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să se preocupe cu aceeași atenție și de buna desfășurare a acestor etape. Tinerii sportivi care au reușit să se califice pentru fazele de oraș, comună, raion sau regiune trebuie să se antreneze cu multă atenție. Probele la care vor trebui să concureze vor fi mai pretențioase. Numai o serioasă pregătire tehnică le va putea asigura succesul.

Pentru buna desfășurare a acestor etape trebuie luate din vreme măsuri. Organele regionale, raionale și orășenești U.T.M. și ale C.C.F.S. au datoria să se îngrijească din vreme de asigurarea tuturor condițiilor necesare concurenților: transport, cazare, hrană etc.

Să muncim în așa fel încît și actuala ediție a crosului de masă „7 Noiembrie" să ducă la antrenarea unui număr cît mai mare de tineri în activitatea sportivă, la creșterea numărului purtătorilor insignei G.M.A.

Tineri și tinere! Participați în număr cît mai mare la crosul de masă „7 Noiembrie"!

Uzinele „Mao Țze-dun" și-au îndeplinit sarcinile din cincinal

La 10 octombrie, colectivul uzinelor metalurgice „Mao Țze-dun" și-a îndeplinit sarcinile din planul cincinal. In anii cincinalului productivitatea muncii a crescut cu peste 47 la sută pe fiecare muncitor. Colectivul uzinelor a pus în fabricație în acești cinci ani peste 50 tipuri de mașini și utilaje, printre care linii de ciment, poduri rulante, cazane industriale. În 1955 s-a început fabricarea în serie a autobuzelor, autocisternelor și autosanitarelor.

La succesele dobîndite au contribuit în mare măsură introducerea tehnologiei moderne, a metodelor înaintate, mica mecanizare, folosirea mai rațională a cuptoarelor electrice și a spațiilor de turnare în turnătorie.

În munca entuziastă a întregului colectiv pentru a realiza înainte de termen sarcinile din planul cincinal s-au situat în primele rînduri cele trei brigăzi de topitori conduse de comuniștii Mihalache Păun și Gheorghe Suiu, precum și de Ion Matei, care au obținut în luna august cea mai mare producție de oțel lichid realizată vreodată în uzină.

(Agerpres)

Instalații sovietice de gaz - carotaj

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Zilele acestea, la Oficiul carotaj și perforare-Ploești au sosit din Uniunea Sovietică, pe lîngă cele două stații de carotaj radio-activ sosite cu puțin timp în urmă și două stații model de gaz-carotaj semiautomate.

Noile stații, bazate pe instalații electrice speciale, fac cu putință pentru prima oară la noi analizarea hidrocarburilor gazoase, separînd metanul de hidrocarburile grele.

Noile stații de gaz-carotaj pot fi folosite nu numai în zonele cunoscute cu țiței, ci și în zonele care n-au cunoscut forajul pînă acum, determinînd cu precizie existența și natura gazelor, existența gazelor în straturile de țiței, precum și vitezele de foraj și vîscozitatea noroiului.

Punerea în funcțiune a noilor stații de gaz-carotaj a fost executată de inginerul utemist Chersan Mihai care s-a specializat în Uniunea Sovietică. Pentru stabilirea modului de lucru și interpretarea rezultatelor obținute la sonde, tînărul inginer a pregătit un colectiv de tehnicieni și ingineri, printre care se numără și utemiștii inginer Stoicescu Stelian și operator Matache Grigore.

Experimentările făcute pînă acum la unele sonde din schelele petrolifere din regiunea Ploești, ca și Moldova și Oltenia, au dat posibilitatea să se indice cu exactitate noi bogății petrolifere subterane.

Noi construcții pentru agricultură

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Pe întinsele cîmpii ale raionului Istria se ridică zeci de construcții pentru agricultură. În numeroase gări se descarcă vagoane cu materiale.

Muncitorii Trustului de construcții nr. 10 Constanța, șantierul Baia, se străduiesc să termine pînă la 1 noiembrie șase blocuri cu cîte două apartamente ce vor fi date în folosință muncitorilor gospodăriei agricole de stat Baia. Vor mai fi gata și trei grajduri cu mare capacitate pentru vitele gospodăriei.

Echipa de tinichigii condusă de utemistul Vegleiter Iosif a acoperit cu tablă 4 magazii cu cereale în numai 28 de zile în loc de 60 cîte erau programate. La atelierul zonal, echipa condusă de utemistul Cociu Anghel a construit șarpante pentru cinci șantiere. Fiecare tînăr din echipă cîștigă, datorită depășirilor de normă zilnice, cîte 1000 lei lunar. Lucrările au continuat fără întrerupere fiind asigurate din timp toate materialele. Tractoristul utemist Popa Gheorghe a depășit norma pe luna septembrie cu 80 la sută, transportînd sute de tone de pietriș, cărămidă și lemnărie. Din grija celor mai bătrîni și a meșterilor, 11 tineri au fost calificați zidari. Tinerii Enache Ion și Barbu Gheorghe au devenit în scurt timp zidari de frunte. Odată cu lucrările de finisare a clădirilor, se vor construi și drumuri de acces.

Prin plantările masive de viță de vie ce s-au făcut în ultimii ani, Dobrogea devine o regiune cu un pronunțat caracter viticol. Gospodăriile de stat și cele colective dau astăzi o mare atenție extinderii viței de vie. Cele mai vestite centre viticole ale regiunii sînt Ostrovul, Murfatlarul și Poarta Albă. Pe colinele domoale dobrogene cu soare arzător, a crescut anul acesta o recoltă bogată de struguri.

Pe lîngă că îndestulează piețele orașelor noastre, strugurii constituie o importantă marfă de export. Din planul de 40.000 kg. s-a exportat în R. D. Germană pînă la 5 octombrie a.c. 15.000 kg. struguri din varietățile Muscat și Hamburg. Echipa tovarășei Bostan Virginia și-a adus și ea un aport la acest succes luptînd ca gospodăria să termine culesul celor 40 hectare de vie înainte de termen (fotografia din stînga).

Tovarășa Deliu Anghelina (fotografia din dreapta) e bucuroasă acum că poate culege mîndrețe de struguri din via gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Ostrov, raionul Adam-Clisi.

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului

Urmașii lui Serghei Tiulenin

Nu de mult a sosit la redacția noastră o scrisoare. Prin ea, secretarul organizației de bază U.T.M. de la Întreprinderea metalurgică de stat Roman, Ștefan Ciobanu, ne povestea despre brigada de tineret „Serghei Tiulenin".

În același plic am găsit și angajamentul acestei brigăzi în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al II-lea Congres al partidului.

Am considerat acestea drept o invitație la Roman.

— Uite, eu m-am gîndit să construiesc o nouă mandrină în care burghiile să fie fixate mai strîns.

Brudaru Aurel, membru al brigăzii de tineret „Serghei Tiulenin" a simțit nevoia să ceară și părerea tovarășilor lui din brigadă în legătură cu inovația pe care și-a pus de gînd s-o realizeze.

Foto: EUG. CSICOȘ

Brigada „Serghei Tiulenin" — ținem să precizăm dintr-un început — nu este numai o brigadă de întreținere a utilajului uzinei, o brigadă de intervenții, de reparații, ci mai ales un mănunchi de gospodari harnici, întreprinzători și însuflețiți.

Responsabilul brigăzii a citit nu de mult cartea „Tînăra Gardă" și de atunci brigada se mîndrește că poartă numele unuia din eroii comsomoliști din Crasnodon.

Care inimă tînără și curată nu este învăluită în căldura unei puternice emoții la amintirea patriotismului fără margini cu care grupul de tineri din orașul Crasnodon, alcătuind organizația patriotică ilegală „Tînăra Gardă", s-a ridicat împotriva fasciștilor, atunci cînd aceștia au încercat să cotropească Țara Sovietică?

Serghei Tiulenin a fost un erou. Este în firea tineretului nou al patriei noastre să tindă a urma eroismul, totala neprecupețire de sine a tineretului sovietic, dăruindu-se în folosul poporului, în munca pașnică de azi.

Și nu este de loc o întîmplare faptul că de multe ori, atunci cînd se află în impas, tinerilor din brigadă le apar în față calitățile, conștiința lui Serghei Tiulenin:

— Serioja era mai vioi, Serioja avea mai mult spirit de inițiativă, Serioja se descurca mai ușor. Ce-ar fi făcut Serioja dacă ar fi intrat într-o încurcătură ca asta?

Viața brigăzii se petrece deobicei în întîmplări zilnice, fără importanță la prima vedere, dar care formează la un loc fapte patriotice însemnate. Filipoiu Gheorghe era lăcătuș, alături de ceilalți lăcătuși ai brigăzii. Numai că el nu se descurca încă în meserie așa cum o făceau ceilalți. De aceea trăia retras, tăcut.

Numai că un lucru ca acesta n-a putut să treacă neobservat mult timp. Au băgat de seamă mai întîi lăcătușii, apoi, așa cum era de așteptat, Filipoiu Gheorghe a devenit pe neobservate punctul de atenție al întregii brigăzi.

S-a iscat o adevărată fierbere.

— Cum n-am observat pînă acum?

— Parcă n-ar fi trăit între noi...

— Am fost niște... egoiști!

Aprecieri mai tari sau mai reținute, păreri de rău, frămîntări, s-au amestecat într-o părere colectivă cum că brigada este răspunzătoare mai întîi pentru faptul că a lăsat un om să se îndepărteze de colectiv și în al doilea rînd că neîngrijindu-se de calificarea lui s-a pierdut mult în producție.

Au fost luate toate măsurile.

Lețcanu Petre l-a luat pe Filipoiu lîngă el. Au lucrat împreună pînă cînd Filipoiu a ajuns un lăcătuș bun și un adevărat membru al brigăzii „Tiulenin".

★

Argumentul suprem cu care învinge întotdeauna Crăescu Constantin — membru al brigăzii — în discuțiile aprinse cu un inovator timid, este prima lui inovație.

— Am făcut o inovație. Ei, și ce mare lucru? Crezi că a fost așa ceva, nemaipomenit? Stai să vezi cum mi-a venit ideea. Veneau mereu ăștia de la turnătorie să le fac suflătoare de pămînt; le făceam și iar veneau să le fac altele. Erau și greu de lucrat. Aveau înăuntru niște strunjiri complicate. M-am tot necăjit așa cu ele, pînă cînd mi-am zis într-o zi: „Ce ar fi să le fac eu altfel, mai simple și poate mai bune?"

Dar cum? Odată, mă duc eu în vizită la un prieten și, la masă, bem și ceva vin cu sifon. El turna vinul, eu sifonul. Uite, atunci mi-a venit ideea, cînd turnam sifonul. Apăsam pe miner—curgea. Dădeam drumul — se oprea. M-am gîndit: „sigur că da, sistemul ăsta e mai simplu. Un con înăuntru, un arc..." — numai că totuși trebuia făcut altfel. M-am gîndit, m-am răzgîndit, am mai dat, așa ca tine, din colț în colț, pînă cînd m-am apucat într-o zi și i-am dat drumul. A ieșit. Du-te la turnătorie să-l vezi. Mi-a dat cabinetul tehnic și recompensă.

Asta-i, trebuie să ai curaj!

Și tot Crăescu spune, cînd se vorbește despre inovațiile băieților din brigadă:

— La noi care mai de care stă la chiteală cum să facă inovații.

Poate că acesta e și rezultatul muncii lui de lămurire, exemplul său urmat de alții. Căci, la urma urmei, ce-i așa mare lucru o inovație? Inovații au făcut și Nica Ioan și Frunză Gheorghe și Stențel Gheorghe și Medvedovici Titus și alții. Unul a văzut că plăcile de ambreaj se făceau aproape manual și atunci s-a gîndit la un dispozitiv pentru confecționarea lor automată. S-a apucat și l-a făcut. Și credeți că a fost așa greu? Da de unde! Dacă n-a izbutit să-l facă singur, l-a chemat atunci în ajutor pe Frunză Gheorghe. Dacă n-au izbutit nici amîndoi, l-au mai chemat și pe Nica Ioan. Pe urmă și pe Stențel, care se zice că e mai priceput. Și toți patru au făcut în cele din urmă dispozitivul.

> **Din angajamentele brigăzii:**
>
> ● Prelungirea cu **15 la sută** a duratei de funcționare a mașinilor reparate printr-o reparație de cea mai bună calitate.
>
> ● Realizarea unor economii în valoare de **10.000 lei.**
>
> ● Reducerea timpului de execuție a lucrărilor cu **5 la sută.**
>
> ● Ridicarea calificării profesionale cu un grad a patru tineri din brigadă.
>
> ● Realizarea a două proiecte de inovații.

Nimeni nu spune că cei din brigada „Serghei Tiulenin" sînt inovatori desăvîrșiți. Și nu-i adevărat că inovațiile lor se nasc cu atîta ușurință. Numai ei știu prin cîte frămîntări trec. Dar pentru că sînt uniți și munca asta o fac din pasiune, dintr-o sinceră participare la tot ce se întîmplă în uzină, frămîntările lor au căpătat un caracter firesc, cotidian.

Li se spune „gospodarii uzinei". Pentru ce? Poate că pentru clipele în care, trecînd prin secțiile uzinei, privesc mașinile cu ochi gospodărești, grijulii, poate pentru că atunci cînd trebuia să se văruiască turnătoria, brigada „Serghei Tiulenin" a venit duminică dimineața și a șters praful dînd exemplu și făcîndu-i nițel, ce-i drept, și de rușine — pe tinerii turnători care se tot codiseră să facă aceasta.

Uzina este uzina lor, mașinile sînt mașinile lor, orașul acesta, este orașul lor. Iată izvorul acestei pasiuni.

Nimeni nu se îndoiește că dacă uzina și-a îndeplinit planul cincinal încă din 30 iunie a. c., aceasta s-a petrecut și datorită tineretului ei și datorită brigăzii „Serghei Tiulenin" care s-a îngrijit de bunul mers al utilajului.

★

Nu de mult, membrii brigăzii, la fel ca întregul colectiv al uzinei, au citit despre convocarea celui de al II-lea Congres al partidului. Un punct la ordinea de zi la care au și ei de spus un cuvînt e cel privitor la Directivele viitorului cincinal. Crăescu Constantin ne povestește ce i-au adus anii cincinalului acesta. Mai întîi a învățat meserie. Asta a fost cel mai important lucru. Apoi, începînd să lucreze la strung, și-a desăvîrșit calificarea.

Ce-și făgăduiește pentru cel de al II-lea cincinal? Un titlu neasemuit de frumos: „inovator". Dacă stai să te gîndești, nu e de loc ușor să poți merita titlul acesta...

Pentru cel de al II-lea plan cincinal, fiecare are planurile lui. Dar toți laolaltă, luați ca brigadă, se gîndesc că în cincinalul viitor vor trebui să se schimbe multe. Orașul lor va căpăta noi cartiere muncitorești, întreprinderi, cluburi... Vor crește mult și cerințele. Uzina va produce mașini agricole moderne: semănători de porumb în cuiburi dispuse în pătrat.

Brigada se gîndește că va trebui să devină mai puternică, mai matură.

Rezultatul cel mai apropiat al acestor gînduri îl constituie angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al II-lea Congres al partidului.

> *În ultimul timp a crescut interesul brigăzii pentru realizarea de economii.*
>
> *În lunile august și septembrie brigada a economisit 100 kg. bronz și 466 kg. de alte metale prin recuperări de șpan și resturi de materiale.*
>
> *Tot în aceeași perioadă brigada a colectat 3000 kg. metale vechi.*
>
> *Pînă acum brigada a realizat din angajament peste 2000 lei economii.*

— Ce avem noi în primul rînd de făcut? Întrebarea lui Marian Ion, responsabilul brigăzii, a stăruit în mintea celor 15 tineri din brigadă un îndemn spre serioasă chibzuință.

S-a exprimat atunci părerea unanimă că brigada trebuie să se angajeze, în primul rînd, să reducă termenul de execuție a lucrărilor, să sporească numărul reparațiilor, să facă reparații de așa natură încît mașinile reparate să aibă o durată mai lungă de funcționare — într-un cuvînt, să-i asigure uzinei un mers continuu.

— Trebuie să ne angajăm să facem și economii — a spus cineva. O să recuperăm șpanul de bronz, o să recondiționăm piese vechi, o să reducem consumul de metal, o să recuperăm deșeurile, o să dăm înapoi la turnare maselotele de la piesele de fontă, o să facem inovații. (Crăescu și Brudaru lucrează deja la două).

Tîrziu, după multă gîndire, cu ajutorul maiștrilor, angajamentele au fost definitivate.

★

Din ziua aceea în brigadă se vede că o răspundere nouă și-a făcut loc în conștiința fiecăruia.

Pregătind utilajele uzinei pentru noul cincinal, brigada înaintează, ca un vapor încărcat, pe un drum la capătul căruia trebuie să ajungă neapărat învingătoare.

MIHAI CARANFIL

O dimineață de toamnă în colectivă

Fiecare zi bună de lucru e mult prețuită de colectiviștii din Izvoru Mare, raionul Medgidia. Timpul mohorît se apropie și pînă atunci mai sînt multe de făcut. Recoltele trebuie strînse în hambare, însămînțările făcute la timp, arăturile grăbite și nutrețul asigurat. Odată cu apariția zorilor, în curtea gospodăriei colective e freamăt.

Sînt atîtea de făcut, încît ai impresia că nu le poate da nimeni de capăt. Președintele, un tătar de statură mijlocie, cu fața puțin trasă, pare agitat. El dă indicații unora, strigă după alții amintindu-le ce au de făcut și socotește cîte căruțe ar putea repartiza azi la construcțiile care sînt în curs de executare. Brigadierii își repartizează oamenii fiecare la treaba lor, apoi dau drumul căruțelor cu semințe la cîmp pentru semănat. Brigada a II-a trebuie să termine azi semănatul ultimelor hectare.

Utemistul Gheorghe Ghiță, responsabilul brigăzii a III-a de cîmp, pare mulțumit. De două zile el a terminat semănatul orzului și e pregătit ca peste o zi să înceapă la grîu. Pînă atunci căruțele din brigada lui lucrează la căratul pietrei și nisipului pentru construirea grajdului pentru 100 vite mari. Brigada lui a ieșit prima în întrecere la semănatul orzului, datorită bunei organizări a muncii.

Oamenii din brigada zootehnică au obținut și ei rezultate bune. De cîteva zile au terminat însilozatul furajelor. În acțiunea de însilozare, utemiștii și tinerii din gospodărie au fost în frunte, ajutînd la săpatul celor două gropi în care au însilozat cantitatea de 100 tone furaje. Utemiștii Echip Selim, Omer Penat și tinerele Aurica Vizan și Aneta Goșa au muncit neobosit la săpatul gropilor și tocatul porumbului.

...Șoferul e și el gata de drum. „Molotovul" gospodăriei cară la baza de recepție din Medgidia ultimele kilograme de cereale din cota datorată statului. Odată cu colectiviștii au plecat la cîmp tractoarele. Despre munca tractoriștilor din brigada a 9-a de la S. M. T. Remus Opreanu, președintele gospodăriei are numai cuvinte de laudă. „Muncesc cu tragere de inimă, spune el. Datorită acestor băieți am reușit să facem lucrări bune și să o luăm înaintea altor gospodării. Numai arături de toamnă au făcut 460 hectare. În afară de aceasta, cu ajutorul tractoarelor am însămînțat 60 de hectare rapiță, 60 hectare orz și acum grîul".

Cînd pîcla dimineții s-a risipit, agitația și forfota din curtea gospodăriei s-au mai potolit. Acum liniștea este tulburată de zgomotul motorului de la trior și de loviturile ciocanelor de la fierărie. La magazie, utemistul Daut Zeinali și tînărul Luca M. Ion, care au muncit în schimbul de noapte la selecționatul grîului, predau munca schimbului de zi. O mică socoteală și rezultatul arată că ei au reușit ca în acest schimb să depășească norma cu 30 la sută. În cele cîteva schimburi s-au triorat mai bine de trei vagoane de grîu.

La biroul gospodăriei sînt gata încheiate socotelile în vederea împărțirii avansului de 40 la sută. Munca a început și aici de dimineață. Colectiviștii sînt bucuroși că față de anul trecut ei au reușit să aibă un belșug mai mare de produse. Astfel, la avansul de 40 la sută, de fiecare zi muncă revin cîte 3,450 kg. grîu, 1 kg. orz, 1 kg. ovăz, 0,400 kg. brînză, 0,250 kg. lînă. „Spre deosebire de anul trecut — spune tovarășul Mustafa Murtaza, secretarul organizației de partid — cînd am primit 3 kg. grîu și 1,50 lei de ziua muncă, anul acesta ne revin cîte 7 kg. grîu și 3 lei, în afară de porumb, floarea-soarelui și celelalte produse".

Ionus Selim împreună cu cei doi fii ai săi, utemiștii Echip Selim și Abdulai Selim, pentru cele 627 zile muncă primesc la avans 2163 kg. grîu, 627 kg. orz, 627 kg. mazăre etc.

Colectivistul Iordan Bunea nu are decît 200 zile muncă făcute. Cu toate acestea el a obținut o cantitate de produse de cîteva ori mai mare decît țăranul cu gospodărie mijlocie Ion Nistor care și-a muncit singur pămîntul. Bunea avea și el aceleași mijloace și tot atît pămînt ca Ion Nistor. Munca în gospodărie și-a dovedit și de astă dată superioritatea.

În această dimineață de toamnă, colectiviștii discută și își fac noi planuri. Socotesc ce vor face din veniturile ce le primesc. În anii trecuți, zece colectiviști și-au făcut case noi, acoperite cu țiglă. Cu siguranță că anul acesta numărul lor se va dubla.

C. ANDREESCU

O inovație prețioasă

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

Colectivul de muncitori și tehnicieni din atelierul central al gospodăriei agricole de stat din Satu Mare a reușit să construiască o mașină de lopătat cereale. Această mașină poate lopăta 150 tone cereale în 10 ore, înlocuind munca a 25 oameni.

Mașina a fost experimentată, iar rezultatele obținute dovedesc că, pe lîngă economiile mari pe care le aduce, mașina asigură uscarea completă a cerealelor și înlăturarea în întregime a corpurilor străine.

Mașina este acționată de un motor electric. Ea a fost executată în trei zile — timp record — din inițiativa inginerului Suszler Emeric, șeful secției mecanice, cu ajutorul colectivului secției.

CRONICA LITERARA

Vibrația unei lire autentice*)

Oamenii prețuiesc mult poezia lirică, o caută, o iubesc. Constatarea banală nu s-ar mai impune dacă unii dintre poeții noștri nu ar interpreta apelul pentru crearea de mari poeme epice capabile să înfățișeze cu plenitudine pe eroul înaintat al epocii contemporane, drept un clopot de prohod pentru lirică. Ceea ce este absurd, întrucît genurile nu-și dispută întîietatea, fiecare dintre ele avînd propriile sale mijloace de reflectare a realității revoluționare și un potențial în aceeași măsură emoțional. E evident că, rezistînd cu succes de peste 3 milenii încoace, nici pe viitor vreunul dintre ele nu va fi înlăturat sau măcar trecut pe al doilea plan. Dovada a făcut-o recent și Victor Tulbure care, publicînd valorosul poem epic „Vară fierbinte", rămîne totuși un credincios slujitor al liricei.

Am oferit cu tendință acest exemplu Victor Tulbure este unul dintre poeții a căror semnătură este așteptată cu viu interes de către tinerii iubitori de literatură. Considerînd fie chiar simpla sa prezență în cîmpul literar, Tulbure îndreptățește această încredere; foarte puțini dintre confrații săi s-ar putea mîndri cu apariția a 6 volume și plachete de versuri originale în decurs de 7 ani, în afară de o bogată activitate de traducător cuprinzînd asemenea biruințe artistice ca: „Primăvara în colhozul Pobeda", „Cobzarul", sau „Poemele bulgare". Cîntăreț fecund al bucuriilor înflorite în anii ce au urmat eliberării, încă de la început, de la prima sa culegere „Vioara roșie", el a imprimat creației sale un puternic caracter cetățenesc. Nu scutită de căutări și temporare înfrîngeri, cu unii pași pe loc la nivelul metaforelor sonore dar sărace în substanță (gen: hambare de nădejdi), poezia lui Victor Tulbure a căpătat treptat adîncime și astăzi există un prag care marchează, hotărît, maturitatea artistică a poetului.

Acest prag este apariția volumului „Lauda patriei".

In aceste pagini Victor Tulbure a dezvoltat toate însușirile de care făcuse dovadă în cele mai izbutite din lucrările sale anterioare: paletă bogată în culori, sensibilitate remarcabilă în fața naturii, limbă mlădioasă și, mai cu seamă, mari resurse în crearea unor simboluri valabile, larg evocatoare, ca acel neuitat „Vișin al lui Vania."

Acestor calități li s-au adăugat acum altele, între care nu cele din urmă ar fi simplitatea de factură clasică a versului, varietatea tematică (volumul e rotund, unitar, dominat de sentimentul care-i dă titlul cărții și, meritînd o consemnare aparte, umorul, un umor de calitate, un umor cu multiple valențe, aci vecin cu sarcasmul în „Filă veche", aci blînd, hîtru în „Moșul, iapa, o scrisoare, Tiorkin și-ncă o-ntîmplare")...

Victor Tulbure aduce laudă patriei cu o autentică și continuă emoție, în fiecare instantaneu liric conținutul unic al noțiunii de patrie luînd mereu o față nouă. In întîmpinarea eroului liric ies comorile nemărginite ale țării, frumusețile ei pure, priveliștile sălbatice, ogoarele, fabricile, șantierele, „tezaur greu". Dar patria apare și prin luminile nopții și prin amintirea anilor grei, prin suferințele vechilor ostași, prin sîngele vărsat în lupta de eliberare, prin cîntecele bucuriei, prin blestemele zvîrlite dușmanului. Orizontul inimii e larg. Dragostea umană, dragostea dintre bărbat și femeie se desfășoară curat sub cerul țării — și iată că în „Lauda patriei" intră firesc cuvintele de iubire. Prietenia cu oamenii sovietici este o cauză sfîntă a poporului nostru — și „Lauda patriei" înscrie la loc de cinste mărturii artistice ale acestei prietenii. Țara noastră închină fiecare răsuflare a sa — păcii, deci n-ar fi de imaginat o laudă adusă patriei despărțită de imnul fierbinte al păcii. Lauda patriei înseamnă lauda adusă umanității luptătoare și lauda marilor idealuri ale omenirii.

Victor Tulbure a dat glas unui sentiment pe care-l încearcă masele de milioane de oameni simpli: fiecare colț al țării acesteia îl simt *al meu*. Tot ce ne înconjoară, soare și cer, ierburi și muguri, păduri și sonde, lanuri și vii, munți și șesuri, schele și bolți, — totul e întruchipare a patriei și devine vibrație, transfigurare:

„Potecile mi se aștern în cale,
Sub pașii mei noi drumuri se întind.
Mă-nalț în piscul frumuseții tale.
O, țara mea, adîncul să-ți cuprind".

Cînd întîlnești la Tulbure un vers ca: *„Pămîntul nostru minunat"*, adjectivul nu sună gol, dogit, (cum se întîmplă, poate la alții) deoarece el exprimă chintesența unor frumuseți care ți-au fost deja transmise și în fața cărora ai vibrat. Sensibilitatea deosebită a poetului însuflețește priveliștile; armonia tainică a naturii găsește o expresie fericită în versuri pline de mișcare și viață. Iată, de pildă, feerica liniște a nopții:

Cunosc un ceas cînd fruntea-i trează,
cînd numai noaptea-i lîngă mine:
cînd pruncii-n leagăne visează
grădinile de fructe pline.

Cînd focurile-s tot mai slabe
și ard mocnite, sus, la stînă;
cînd ciinii tolăniți pe labe
adorm cu botul în țărînă.

Cînd seva urcă-n spice grele
și se-mplinește-n cîmp secara,
iar greierii, cîntînd sub stele,
își pierd ca-ntotdeauna vara.

Cînd ceru-i poartă a minunii
și cînd din veacurile mute
plutește lină luntrea lunii
cu vîslele-n azur pierdute.

Tulbure găsește un echilibru remarcabil în aceste rînduri unde o observație de un timbru oarecum grav / *seva urcă-n spice grele* / este suplimentată de un ton glumeț privind proverbiala activitate a greierilor. Din contrast rezultă elementul de noutate și surpriză, intrinsec adevăratei poezii.

Avem de-a face nu cu o contemplare în sine, ci cu o acumulare de emoții. În tot acest cadru, oamenii se integrează firesc, de la inginerul care *„întrezărește cu echerul / pe planșa țării viitorul"*, la ostașii *„cu piedica la armă trasă"* — pentru ca finalul să proclame major beatitudinea care dă naștere versurilor:

Părtaș mă simt atunci în toate,
mă risipesc și-n toate stărui,
și ceasurile-mi minunate,
și anii mei bogați îi dărui.

Vibrînd deplin, ca o vioară,
de tot ce sufletu-mi frămîntă
ție mă-nchin, slăvită țară
ce-mi poruncești: Poete, cîntă!

Merită să se observe că vioara în acest caz, vișinul în altă parte, nu mai sînt comparații sau personificări oarecare, ci imaginile cele mai apropiate lui Tulbure, acelea cu care s-au identificat cele mai izbutite din creațiile sale anterioare, deci cele mai apte să-i definească personalitatea.

Există în volumul „Lauda patriei" numeroase poezii care precizează crezul artistic al autorului. („Prezentare", „În față", „Poetul", „Versuri în coloană", „Steaguri"...). Nu sînt simple „arte poetice" sau mai exact, nu se integrează în tiparul acestora așa cum ne-au obișnuit multe (prea multe!) poezii-manifest publicate în urmă cu un an-doi. Funcția socială a poeziei este subliniată de Tulbure prin integrarea poetului în frontul general al oamenilor muncii. Mijloacele sînt specific lirice: eroul adresează întrebările sale muncitorului, plugarului, ostașului. Răspunsurile pe care le primește vorbesc despre răspunderea înaltă pe care o simt cei ce sapă tuneluri sau topesc în băi de flăcări minereul, cei care strîng tot grîul în grămezi, cei care veghează pămîntul patriei; la rîndul lor acești glorioși contemporani au dreptul să se adreseze cîntărețului:

— Dar tu, poete, în noptatec ceas,
De ce-nnegrești zăpezile hîrtiei?
— Poporu-i dă cîntării mele glas!
El îmi încinge vatra poeziei.

În viziunea lui Tulbure, poetul plămădește cuvîntul ca o pîine *„Merinde pentru drumul către mîine"*; el are datoria să aibă — și are într-adevăr — un dar felurit, aparte, pentru fiecare: ciuturi și răcoare pentru cei însetați, cuvinte de dor pentru fete, fluturi și soare pentru copii, iar pentru *„viclenitul gînd vrăjmaș"* — trăznetul. O confesiune lirică cu sferă mai intimă, privind drumul de pînă azi — nu fără ocolișuri, nu fără asperități, — al lui Victor Tulbure, se dezvăluie în „Fală". Finalul acestei poezii replică viguros apologeților apolitismului: *„...se vede treaba / Că noul vers al meu vă doare, / Vă e înmănușată laba, / Dar ghiarele vă sînt tot ghiare"*. / Nu e ocolită nici imprecația, motivată de conținut. *„Mieroși sau băloșați de furii / Cînd îmi veniți la prag, lichele, / Asmut pe voi zăvozii urii / Și focul poeziei mele"*.

A avea o atitudine ferm combativă în poezia lirică ridică probleme dificile. Aici pericolul unei discursivități goale, fără ecou, este mai mare ca oriunde. Tulbure a știut să treacă cu succes examenul și, mai ales în *„Carnet de campanie"* să realizeze versuri de înaltă ținută, respirînd o combativitate organică, nesimulată, nesilită. După părerea noastră, acesta este cel mai izbutit ciclu, ca întreg, din volum.

Spre deosebire de Nicolae Tăutu, de exemplu, care în majoritatea versurilor sale despre ostași leagă evocarea de prezența unui obiect oarecare, făcînd un fel de inventar al amintirii, Tulbure trăiește momentul cu intensitate, din plin și îl descoperă adînca semnificație spontan, fără ostentație. În „Cel care nu voia să moară" datele esențiale din viața unui tînăr țăran îmbrăcat în uniforma armatei regimului burghezo-moșieresc se desprind cu forță și simplitate. A venit *„din rădăcini amare / De aspre neamuri de ciobani"*. În scurta sa existență a stat la sfat cu vulturi, s-a luat la hartă cu urși, a răpus lupii cu bîta. A iubit o fată, roabă la conac. Dragostea le-a rămas neîmplinită; trimis pe front, pus să ucidă, pentru interese străine, oameni nevinovați, conștiința cinstită a țăranului de 20 de ani s-a revoltat. Ostașul a fugit. Prins, schingiuit și ucis fără judecată, povestea „celui care nu voia să moară" s-ar putea încheia aici. Dar imensa repercusiune a acestei crime este încă mai zguduitoare. Ea a ajutat pe tinerii recruți să descopere fața ticăloasei orînduiri:

Acolo-n tristul corp de gardă
Pe cel ucis noi l-am văzut,
Zăcea răpus de vergi și joardă,
Zăcea încremenit și mut.

Și viața ne-a părut deșartă
Cînd stingerea sună tîrziu.
Și perna ne-a părut că-i piatră,
Și patul ne-a părut sicriu...

Și nimeni n-a putut să doarmă,
Ci am gemut, ne-am zvîrcolit...
...Întîia noapte de cazarmă
Ne-nfipse-n inimi un cuțit.

Cu mușcătoare ironie sînt schițate portretele ofițerilor unei asemenea oștiri: / *„Da, da, ni-i căpitanul patriot! / Pe pieptu-i cruci-de-fier, mihai-viteazuri!"* / sau metodele educative de un grotesc inimaginabil promovate de același moși-teacă:

Cazarma azi ni-i adăpostul.
Încremeniți stăm în careu.
Cîntăm sub arme „Tatăl Nostru",
Cîntăm: „Cu noi e Dumnezeu"

Cîntăm și-n arșițe, și-n geruri,
Cu trupul de corvoadă frînt:
Cu noi e Dumnezeu din ceruri!
Cu noi majurii pe pămînt!

Nicăieri nu apare mai bine ca în *„Carnet de campanie"* că experiența de viață profundă, trăirea fără intermediari este valorificată artistic cu cei mai mulți sorți de izbîndă. Aici gama este mai variată, versul mai sobru, notația mai precisă. (Apăsătoarea liniște dinaintea atacului, cînd ostașii pîndesc pozițiile inamice, cînd luna se plimbă prin Țara nimănui, iar ochii urmăresc febril, cu mistuitoare întrebări, căderea mută a stelelor — a mea? a ta? a cui? — toate acestea sînt magistral redate de Tulbure). Pe mulți dintre cei ce risipesc iubirea „ca pe-un simplu ban mărunt" i-ar putea zgudui momentul „O fată înaltă, de departe" evocare — simplă ca fîlfîirea unei aripe — a unei iubiri pe care moartea a sfîșiat-o. Nimic melodramatic, nimic strident. Mărturisirea caldă a poetului despre faptul că primul său vers s-a născut în țăcănitul mitralierei îndreptate împotriva fasciștilor și că *„Un vers cu toate rimele de foc / Și-acum îmi sună parcă în ureche"*, este definitorie pentru această însemnată latură a creației lui Victor Tulbure. În „Carnetul de campanie" sînt versuri născute din luptă, din suferință, mai ales din încrederea vechiului ostaș în ziua de mîine, încrederea că jertfele aduse nu vor fi zadarnice. Și într-adevăr:

Un strop din sîngele atunci prelins
Luceafăr este azi pe stema țării
Și mă-ncălzește ca un foc încins
Și-mi luminează fundul călimării.

Între realizări de asemenea nivel este inexplicabilă apariția, în alt ciclu, (Caiet liric) a sărăciei de idei și de sentimente. Se pare că venind vorba de dragoste, poetul și-a deschis inima cu zgîrcenie. Impresii aproape banale, în orice caz nesemnificative, amintind de însemnările oferite pe albumul domnișoarelor romanțioase, se înscriu în catrenele „Amintire", „Vacanța", „Plop tînăr" sau în „Frumoasa". O excepție face, poate, „Berze". Căutînd, parcă, o justificare a acestei regretabile carențe, Tulbure constată că versurile de dragoste ale poeților lumii (ale altor barzi!) se adresează, parcă anume, iubitei sale. Slabă consolare, pentru aceasta din urmă, o asemenea „potrivire de adresă"!

Scriitorii și poeții noștri au vorbit nu odată — în conferințe și articole — despre uriașul rol pe care-l are literatura sovietică în educarea oamenilor muncii din patria noastră. Niciunul însă pînă la Tulbure nu a topit acest adevăr într-o operă literară. „Moșul, iapa, o scrisoare, Tiorkin și-ncă o-ntîmplare", aduce la lumină într-o imagine de mare plasticitate, faptul că eroii cărților sovietice sînt tipici, în sensul deplin al cuvîntului: Moș Vasile, un colectivist blajin, proaspăt alfabetizat, nu poate crede nici în ruptul capului că Tiorkin, eroul lui Tvardovski, nu este numele de stare civilă al inimosului ostaș sovietic care, în timpul războiului, i-a adus o iapă, în locul vacii furate de nemți. Atunci, baba, de fericire, bătuse mătănii:

A bătut așa cum nici
Popa nu le bate:
„Doamne, dă la bolșevici
Multă sănătate!"

Umorul copios nu face decît să reliefeze conținutul profund: ostașul sovietic a venit ca eliberator și prieten în țara noastră și, plecînd, a lăsat în urmă amintirea neștearsă a unui suflet larg, generos, plin de umanitate. Construit abil, cu un ritm interior bine gîndit, poemul nu îndreptățea deloc subtitlul de „cronică rimată" cu care apăruse inițial (deși se înțelege, cronica rimată în sine nu are nimic degradant). „Moșul, iapa, o scrisoare..." îi indică lui Tulbure un drum pe care poate să persevereze cu succes, lirica sa deschizînd ferestre mari spre optimismul robust, binefăcător, al poporului.

Volumul „Lauda patriei" îl definește pe Tulbure ca pe un poet cu o puternică receptivitate emotivă; versul său, străbătut necontenit de vibrație, e străveziu-fluid, ca un vas cu miere pus în lumina soarelui. (Edificatoare este poezia „Noapte bună, Emil Isac"). Nu e mai puțin adevărat că meditațiile, implicațiile filozofice, așa-zisa poezie „de idei", nu constituie terenul pe care Tulbure se simte „la el acasă". De aci eșecul unor poezii ca „Steaua":

Multe stele ard pe cer
Seara cînd se-aciuă —
Dar se sting pe rînd și pier
Toate pîn'la ziuă.

Peste timp de slavă plin,
Luminînd departe,
Numai steaua de rubin
Arde fără moarte.

unde constatarea, neadîncită, se înscrie în seria locurilor comune. În schimb Tulbure poate excela în fixarea, lapidară, a unei imagini de afiș. Iată încheierea armistițiului în Coreea:

...ai fi văzut atunci ce niciodată
Nu ai putut visa cu mintea trează:
Cum peste țeava tunului, plecată,
Hulubul, obosit de zbor, se-așează.

S-ar putea reproșa unui poet cu personalitate distinctă cum este Tulbure că unele rînduri din „Versuri în coloană" *(„Iar dac-o fi cumva vreun cînt să cadă / Luptînd să cadă-aș vrea, pe baricadă!")* amintesc prea mult de timbrul specific lui Mihai Beniuc, iar vioiul „Cîntec" e frate geamăn cu „La fereastra spre livadă" a lui Șt. O. Iosif. I s-ar putea reproșa de asemenea abuzul cu care revin, mereu și mereu, aceiași termeni, ca de pildă, cuvîntul *„țărînă"* și scăpările de felul: *„anii tineri... i-am purtat în moletiere rupte"* sau: *„În gang fetița scăpăra chibrite... Ea se încălzea la flacăra văpăii"* (deci *flacăra* aparține *văpăii* iar aceasta din urmă *chibritului!*)

Dar sfîrșind lectura cărții, tînărul cititor nu poate să nu recunoască faptul că Tulbure i-a deschis orizonturi și înțelegeri noi, faptul că a găsit în aceste pagini expresia artistică a unor sentimente bogate și care înnobilează volumul „Lauda patriei", situîndu-l cert pe autorul său în rîndurile poeților noștri fruntași, pune în mîna iubitorilor de poezie versuri în stare să aducă mai aproape de inima fiecăruia frumusețea, forța și viitorul acestui pămînt.

ȘTEFAN IUREȘ

*) **VICTOR TULBURE: „Lauda patriei" E.S.P.L.A. 1955.**

CREȘTE NUMĂRUL DE CITITORI

Biblioteca raională din Petroșani acordă o mare atenție antrenării a cît mai mulți cititori la concursul „Iubiți cartea".

In ultima vreme biblioteca s-a îmbogățit cu numeroase volume prevăzute în listele bibliografice.

Pentru popularizarea concursului, tovarășul Bălașa Rusalin, responsabilul bibliotecii, a amenajat o frumoasă vitrină cu cărți și coperte.

Datorită muncii de popularizare, pentru cucerirea insignei s-au înscris peste 40 de cetățeni printre care se află și muncitorii Bira Eduard, Copen Ioan, electricianul Zidra Ioan, fierarul Boldura Ștefan, studentul Solschi Alexandru, gospodina Tîrbea Cornelia și alții.

Corespondent
N. ROVENȚA

Un nou grup de turiști romîni a plecat la Moscova

In cadrul excursiilor organizate de Oficiul național de turism „Carpați", joi dimineața a plecat spre Moscova un grup de 54 de turiști din țara noastră. Acesta este cel de al treilea grup de turiști romîni care merg să viziteze capitala Uniunii Sovietice.

Vineri seara sînt așteptați să sosească în Capitală primii turiști din Uniunea Sovietică care vin să ne viziteze țara. Din acest grup fac parte 43 de turiști. Conform acordului încheiat între O.N.T. „Carpați" și „Inturist" din Moscova, în cursul lunii octombrie ne vor vizita țara 200 de turiști din Uniunea Sovietică.

◇◇◇◇◇

Cînd timpul liber este folosit din plin

Una din preocupările de seamă ale comitetului raional U.T.M. Vișeu este și aceea de a organiza într-un mod cît mai plăcut timpul liber al tinerilor. În acest scop biroul raional a hotărît să organizeze periodic reuniuni tovărășești, excursii în cele mai frumoase locuri ale raionului, „Joia tineretului" etc.

Ca urmare a acestei hotărîri, nu de mult a avut loc reuniunea tovărășească la care au participat aproape 200 de tineri din raionul Vișeu.

În cadrul unui festival, utemiștii Bălan Gheorghe, Manea Georgeta, Munteanu Vasile și alții au interpretat cîntece populare romînești, maghiare și germane precum și unul din frumoasele cîntece de eliberare ale negrilor care s-au bucurat de un succes deosebit.

Tinerii romîni, maghiari și germani au petrecut o seară deosebit de plăcută.

Corespondent
A. DALTA

◇◇◇◇◇

5000 kg. orez la ha.

GALAȚI (de la corespondentul nostru). În ultimii ani, în comuna Tudor Vladimirescu tot mai mulți țărani muncitori au început să cultive orez. În acest an, numai întovărășirea agricolă din comună a cultivat cu orez 23 de hectare. Membrii întovărășirii agricole au acordat o mare atenție îngrijirii acestei culturi, fapt care a dus la obținerea unei producții de 5000 kg. la hectar.

În această săptămînă orezul a ajuns la maturitate iar pentru a-l strînge fără pierderi, întovărășiții au început secerișul. Fruntași în această muncă sînt țăranii muncitori întovărășiți Boacă I. Nicolae, Stan Costache, Stoica Răducanu și alții care au terminat de secerat și legat întreaga suprafață cultivată cu orez.

◇◇◇◇◇

Ni se semnalează că...

...Tovarășa Cuteanu Maria, casieră la cooperativa de consum din comuna Novaci, regiunea Craiova, are o atitudine nejustă față de consumatori. Ea obișnuiește să pună de o parte diferite mărfuri interzicînd tovarășului Bărăscu Ion să le pună în vînzare. Așa s-a întîmplat și atunci cînd tov. Cuzman Ana, dactilografă la sfatul popular raional, a vrut să-și cumpere o pereche de sandale. În magazin mai rămăsese o singură pereche cu numărul 39 așa cum îi trebuia tovarășei Cuzman, dar sandalele fuseseră dosite de către tov. Cuteanu.

De acest obicei, practicat și de Bărăscu Ion, gestionarul cooperativei, a fost sezisat și tov. Oprișor de la Uniunea raională a cooperativelor de consum. Tov Oprișor însă nu face altceva decît să dea din umeri neluînd nici o măsură practică.

Așteptăm ca Uniunea regională a cooperativelor de consum să ia măsurile cuvenite.

Corespondent
C. ANA

◇◇◇◇◇

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

O măsură bine venită

„Constantin Grozea, președintele sfatului popular din comuna Băsești, raionul Drăgănești — ne scrie un corespondent voluntar — se poartă necuviincios cu țăranii muncitori. Au fost cazuri cînd acest președinte a bruscat pe diverși oameni care veneau la sfat pentru rezolvarea vreunei cereri sau pentru a-i sezisa președintelui unele nereguli".

Semnalul critic sosit la redacția ziarului nostru a fost înaintat spre rezolvare Comitetului executiv al Sfatului popular regional București.

In răspunsul primit de la forul de resort se spune că cele sezisate de corespondentul nostru voluntar sînt întru totul juste.

Pentru deficiențele grave manifestate în muncă, Constantin Grozea a fost destituit din munca ce o deținea.

Din experiențele noastre în alegerea, recoltarea și păstrarea seminței de porumb

De aproape doi ani lucrez la baza experimentală de la Moara Domnească a Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R., la laboratorul de ameliorare a porumbului. Aici, sub îndrumarea tovarășului inginer Vladimir Moșneagă — laureat al Premiului de stat — m-am străduit să edincesc toate problemele legate de cultura și ameliorarea porumbului.

Adeseori, trecînd pe lîngă lanurile de porumb ale țăranilor muncitori din raionul Brănești sau din alte raioane învecinate, constat că rezultatele obținute în cultura porumbului pot fi îmbunătățite. Rezultatele nesatisfăcătoare obținute de unii cultivatori se datoresc nerespectării regulilor agrotehnice de însămînțare și întreținere a porumbului și în al doilea rînd calității slabe a semințelor.

În țara noastră au fost create prin munca oamenilor de știință soiuri de porumb productive și de calitate superioară, care au fost raionate, adică fiecare soi a fost repartizat în acea regiune în care a dat rezultatele cele mai bune. Unii țărani muncitori nu se îngrijesc să-și procure sămînță din soiurile de porumb raionate și rezultatele obținute sînt de cele mai multe ori nesatisfăcătoare.

Să vedem ce trebuie făcut de acum înainte, pentru ca în viitor rezultatele să fie la un nivel superior.

În acest an, coacerea porumbului în unele regiuni ale țării este întîrziată. Din această cauză în fața cultivatorilor se pune problema recoltării porumbului în timpul cel mai scurt, pentru ca vremea rea să nu găsească recolta pe cîmp.

O atenție deosebită trebuie să acorde fiecare bun gospodar asigurării seminței de calitate pentru însămînțările din anul viitor.

În gospodăriile mici, cu cîteva zile înainte de recoltarea în întregime a lanului, se va face alegerea direct din lan a știuleților de sămînță pentru anul următor. Pentru aceasta, întregul lan va fi cercetat cu cea mai mare grijă și se vor recolta știuleții de la plantele cele mai frumoase și bine dezvoltate. Plantele de la care vom recolta știuleții trebuie să fie perfect drepte, bine înrădăcinate, viguroase și bine înfrunzite, spicul (moțul) trebuie să fie mare și bine ramificat. Știuleții de sămînță trebuie să fie prinși la jumătatea tulpinii, la o înălțime de 60—100 cm. Știuletele trebuie să fie bine învelit în pănușe (foi) cu rînduri drepte, să aibă vîrful complect acoperit cu boabe și să fie ajuns la maturitate (cînd este răsucit în mînă să scîrțîie ușor).

În nici un caz nu se vor lua știuleți de sămînță de la plante cu mult mai înalte decît celelalte plante din lan, sau de la plante al căror frunziș este cu mult mai verde decît la celelalte plante din vecinătate.

Știuleții aleși se recoltează cu cîteva foi, pentru a putea fi împletiți în cununi, păstrarea lor fiind mai ușoară sub forma aceasta, fie atîrnați de grinzi, fie întinși pe sîrme în pătul sau magazie. Cantitatea de știuleți aleși trebuie să fie cel puțin dublă față de cea necesară pentru însămînțările din anul următor, pentru ca în primăvară să avem de unde alege numai materialul cel mai bun pentru semănat.

Numai după ce alegerea a fost terminată, se va trece la recoltarea lanului în întregime. Recolta va fi păstrată într-un pătul îngust, în cele mai bune condițiuni.

În gospodăriile agricole de stat și colective care cultivă soiuri de porumb ameliorate și care trebuie să-și producă singure necesarul de sămînță pentru anul viitor, materialul de semănat va fi recoltat de pe loturile semincere.

În cazul că gospodăria nu și-a fixat loturile semincere încă din primăvară, se vor alege porțiuni în interiorul lanului, situate la cel puțin 500—600 m. de alte culturi de porumb, pentru a avea siguranța că polenul de la alte soiuri sau populațiuni de porumb nu a putut ajunge pînă aici, spre a produce corcirea porumbului din aceste porțiuni din lan.

După delimitarea acestor porțiuni, tehnicianul gospodăriei, însoțit de 1 sau 2 ajutoare, le va străbate cu cea mai mare atenție și va elimina știuleții de la toate plantele necorespunzătoare.

Se consideră plante necorespunzătoare toate plantele bolnave de tăciune sau atacate de molia porumbului, anormal dezvoltate, cu frunzișul mai verde decît restul lanului, precum și plantele căzute la pămînt, rupte, dezrădăcinate, cu știuleți prinși prea sus sau prea jos. Știuleții de la aceste plante vor fi rupți fără pănuși, scoși din lan și dați ca hrană animalelor din gospodărie. După ce această operațiune a fost terminată se va trece la recoltarea întregii porțiuni destinate pentru producerea seminței necesare însămînțărilor din anul viitor. Se vor recolta absolut toți știuleții, fără a lăsa pe plante nici măcar un știulete cît de mic. După aceasta, știuleții vor fi duși în gospodărie.

O măsură cu efecte foarte bune este uscarea știuleților de sămînță timp de cîteva zile la soare.

După ce această operațiune s-a terminat, recolta va fi dusă în pătul sau va fi depozitată într-o magazie cu aerisire bună, în strat subțire, pentru a nu se produce încingerea știuleților.

Gospodăriile producătoare de sămînță hibridă vor recolta în primul rînd știuleții de pe rîndurile castrate, întrucît boabele de porumb de pe acești știuleți reprezintă sămînța hibridă valoroasă, care semănată în anul următor va da sporuri de recoltă cuprinse între 10—25 la sută.

Înainte de a începe recoltarea acestor rînduri se va face controlul lor, îndepărtîndu-se toți știuleții de la plantele necorespunzătoare, după cum am arătat mai înainte.

După o uscare la soare timp de cîteva zile, știuleții proveniți de la plantele castrate vor fi depozitați în pătul sau magazie, separat de alte soiuri sau populațiuni de porumb cultivate în gospodărie.

Datoria tuturor cultivatorilor de porumb este acum de a termina recoltarea porumbului în timpul cel mai scurt, în bune condițiuni, asigurîndu-și în primul rînd materialul necesar pentru însămînțările din anul viitor.

Ing. agronom N. BICA
de la Stațiunea experimentală Moara Domnească a Institutului de cercetări agronomice

Folosim sămînța de bună calitate

Practica muncii noastre de-a lungul acestor ani ne-a dovedit că sămînța ocupă un rol deosebit în obținerea unor recolte îmbelșugate.

De pildă, în ultimii trei ani noi am obținut recolte frumoase de porumb ce au întrecut chiar așteptările noastre. Și aceasta datorită, într-o foarte mare măsură, și faptului că am folosit numai seminte de calitate.

Ca să spunem drept, în primii ani de muncă în colectiv nu prea dădeam atenție calității seminței. Abia prin anul 1953 am început să ne preocupăm de asigurarea unei semințe bune, de calitate, care să ducă la obținerea unor recolte sporite la hectar. Iar strădania noastră a dat roade. În anul acela am recoltat cîte 2300-2500 kg. de porumb la hectar, iar de pe unele parcele chiar și mai mult. În anul următor, recolta medie pe hectar a crescut mult față de cea din anul precedent. Iar în anul acesta, după felul cum se prezintă cultura de porumb și după primele rezultate obținute la cules, recolta se dovedește mai bogată de 4.600 kg. boabe la hectar, iar de pe vreo 20 hectare vom culege chiar cîte 6000 kg. boabe la hectar.

Cum de-am ajuns la asemenea rezultate? Datorită în bună măsură seminței de soi alese cu grijă.

În anul trecut nu am avut lot semincer, cum avem anul acesta, așa că sămînța de porumb necesară pentru însămînțările din primăvara anului acesta a trebuit s-o alegem din cultură. Am ales-o încă din lan, pentru că astfel am avut posibilitatea să vedem dacă planta nu este atacată de vreo boală, dacă este bine dezvoltată, dacă este productivă etc.

Peste iarnă, știuleții aleși pentru sămînță au fost păstrați la loc adăpostit și uscat. Aceasta pentru ca semințele să nu sufere, să-și păstreze în continuare proprietățile lor.

În primăvară, cînd să ieșim la însămînțat, am ales din nou știuleții cei mai sănătoși, îndepărtînd pe cei ce se mucegăiseră sau fuseseră mîncați de șoareci. Iar după ce am curățit deoparte boabele de la vîrful și baza știuletelui, am folosit pentru sămînță numai boabele de la mijloc. Din aceste boabe am pus la încolțire, le-am încercat puterea de germinație. Bineînțeles, au fost rezultate diferite. Procentul de germinație era de 95—100 la sută. Și cu toate că și cu un procent de 95 la sută sămînța este bună de pus în pămînt, noi am fost totuși mai exigenți și n-am însămînțat decît pe cea la care au încolțit toate boabele.

Așa vom face și în anul acesta. Numai că, în anul acesta am făcut și mai mult. Am cultivat o parcelă cu porumb special pentru sămînță — lot semincer. Această parcelă a fost îngrijită mai ales de către tinerii din gospodărie, sub îndrumarea tovarășului inginer agronom Ion Mironescu.

În primăvara anului viitor vom însămînța porumb și pentru obținerea de sămînță hibridă. Vom încrucișa Romînescul de Studina care se cultivă pe la noi, cu soiul I.C.A.R.-54. Sigur că atunci vom avea o sămînță și mai bună, de calitate superioară și mult mai productivă.

EMIL BALACI
președintele g.a.c. „1907" din com. Măceșu de Sus, raionul Segarcea

Colțul științei și tehnicii

„Criza de nume" și cum a fost rezolvată*)

I. M. Ștefan

Cîte planete mici există oare? Iată o întrebare care frămîntă pe cei care studiază corpurile cerești.

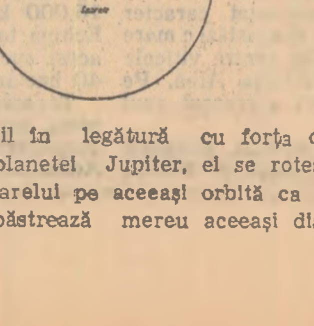
Pe la mijlocul secolului al XIX-lea s-a crezut că se pot număra cu „zecile", la sfîrșitul veacului s-a considerat că sînt „sute", iar mai tîrziu s-a crezut că este vorba de „cîteva mii". In ultima vreme, asteroizii au fost descoperiți într-un ritm de 40—50 pe an. In anul 1950 erau oficial înregistrați 1.585 de asteroizi cu orbitele calculate, dar numărul lor a continuat să sporească de atunci încoace. Unii astronomi presupun că există în total 40—60 de mii. Alții însă indică cifre cu mult mai mari. Astfel, S. V. Orlov consideră că numărul asteroizilor avînd un diametru de peste 1 kilometru este de vreo... 250 milioane. Multe dintre planetele mici sînt invizibile cu mijloacele de cercetare actuale, datorită micimii lor (mai ales dacă nu se apropie suficient de Pămînt).

In legătură cu creșterea vertiginoasă a numărului asteroizilor trecuți în cataloage, s-a ivit o greutate cu totul neașteptată.

In secolul al XIX-lea s-a statornicit obiceiul ca planetelor mici să li se dea nume de zeițe din mitologia greacă sau romană. Dar de unde să scoți atîtea nume? A venit curînd vremea cînd și numele ultimei zeități de sex feminin fusese... consumat.

Ce era de făcut? Astronomii au fost nevoiți să renunțe la această tradiție. Învățații sovietici au dat unor asteroizi descoperiți de ei numiri ca: Bredihina, Terascaia, Morozovia, Comsomolia, Simeiza, Moscova, Neuimina etc. Astronomii au dat, de pildă, anumitor asteroizi numele unor vestiți eroi din războiul troian.

„Troienii" sînt 14 la număr. Printre ei se numără Achile, Hector, Aeneas, Priam, Patrocles și alții. Excepția care s-a făcut în ce privește botezarea lor, se datorește unei caracteristici ieșite din comun. Din motive care țin de mecanica cerească și

sînt probabil în legătură cu forța de atracție a planetei Jupiter, ei se rotesc în jurul Soarelui pe aceeași orbită ca și Jupiter și păstrează mereu aceeași distanță față de acesta. Perioada lor de revoluție în jurul soarelui este egală cu aceea a celei mai mari dintre planete.

Sînt două grupuri de troieni: un grup care îl precede pe Jupiter și un altul care îl urmează. O adevărată suită solemnă.

Să legăm pe o figură care reprezintă sistemul nostru planetar, prin linii drepte, următoarele puncte:

— Soarele cu grupul 1 de troieni.
— Soarele cu grupul 2 de troieni.
— Jupiter cu grupul 1 de troieni.
— Jupiter cu grupul 2 de troieni.

Am obținut astfel un romb. Fiecare dintre cele patru laturi ale sale are 780 milioane de kilometri. Să unim acum și punctul reprezentat în figura noastră de Soare cu punctul reprezentat de planeta Jupiter. Am obținut două triunghiuri echilaterale. Distanța dintre Soare și Jupiter (diagonala mică a rombului), care este baza celor două triunghiuri echilaterale este și ea de 780 milioane kilometri.

Numeroșii sateliți (pînă acum sînt cunoscuți 12) ai planetei Jupiter, i-au făcut pe astronomii din timpul Renașterii să vorbească despre „Mundus Jovialis" (lumea lui Jupiter). Existența troienilor dovedește că familia acestui uriaș este și mai mare decît s-a crezut.

Trebuie spus că troienii nu sînt singurii asteroizi care suferă influența lui Jupiter. Tot el este vinovat de anumite „lacune" (goluri) care există în brîul de asteroizi și tot din cauza lui, multe planete mici se abat de la orbita lor inițială, atunci cînd fac „imprudența" de a se apropia prea mult de el.

* *Fragmente din lucrarea „Pietre cerești, planete mici și aștri cu coadă" (în curs de apariție).*

Să fim tot timpul în mijlocul tineretului!

Pe marginea plenarei Comitetului raional U. T. M. I. V. Stalin-București

De curînd a avut loc ședința plenară a Comitetului raional U.T.M. I. V. Stalin din București. Plenara a analizat munca desfășurată de biroul comitetului raional și de organizațiile de bază U.T.M. din raionul I. V. Stalin pentru traducerea în viață a Hotărîrii Biroului Politic al C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Luînd în discuție raportul biroului raional, participanții la plenară au subliniat că, cu sprijinul și sub conducerea comitetului raional de partid, organizațiile U.T.M. din raion și-au îmbunătățit munca organizatorică și educativă în perioada care a trecut de la conferința raională. Totuși, după cum au arătat numeroși participanți la plenară, munca biroului raional și a multor organizații de bază nu s-a ridicat la nivelul cerințelor actuale, la nivelul sarcinilor încredințate de partid.

Să organizăm mai temeinic educarea comunistă a tineretului

Plenara comitetului raional a discutat pe larg problemele muncii în rîndul tineretului studios. Deși munca politică a organizațiilor U.T.M. din institutele de învățămînt superior și din școlile medii s-a îmbunătățit (lucru dovedit și de scăderea procentului de corigenți la sesiunea de examene din 1955), participanții la plenară au arătat că sînt încă multe de făcut pentru întărirea disciplinei și a spiritului de răspundere față de învățătură în rîndul elevilor și studenților, pentru combaterea chiulului și a superficialității în studiu.

Relevînd strădania comitetului raional de a organiza în mod plăcut și educativ vacanța de vară a studenților, participanții la plenară au arătat că biroul comitetului raional n-a pătruns și n-a reușit să rezolve probleme esențiale ale activității studențești. În perioada verii, de pildă, biroul comitetului raional nu s-a ocupat de practica studenților, n-a urmărit cum își completează în această perioadă cunoștințele profesionale. După cum s-a arătat la plenară, tov. Iovănescu Teodor, șeful secției de învățămînt superior s-a ocupat de multe chestiuni mărunte, neesențiale, neglijînd conținutul muncii, problemele complexe ale educării comuniste a studenților.

Participanții la discuții au cerut biroului raional să manifeste mai multă inițiativă în organizarea activității studențești, să inițieze reuniuni ale studenților fruntași, conferințe tematice, să stimuleze activitatea formațiilor studențești de artiști amatori, a colectivelor sportive etc.

Numeroși participanți la plenară au arătat că este necesar să se combată cu tărie apucăturile huliganice ce se manifestă la unii studenți. „În mai toate dările de seamă — a arătat tov. Marius Nicolaescu — putem citi că în rîndul studenților sînt manifestări necuviincioase, huliganice — la cursuri, pe stradă, la reuniuni. Dar am luat vreodată măsuri eficace împotriva acestor manifestări ?!".

Membrii comitetului raional au apreciat unele inițiative ale biroului raional în organizarea timpului liber al tineretului (cele 2 carnavaluri ale tineretului organizate în cinstea Festivalului, serile de dans, reuniunile tovărășești, serile literare etc.). Asemenea acțiuni, așa cum s-a arătat la plenară, trebuie organizate cu regularitate atrăgînd la ele mase mai largi de tineri. Plenara a hotărît organizarea, cu sprijinul secției culturale a sfatului popular raional, a unor spectacole (de teatru și cinematograf) cu preț redus pentru tineret, organizarea „Spartachiadei fetelor" din raion precum și mobilizarea tineretului la acțiunile ce se vor organiza în cadrul „Lunii construcțiilor de baze sportive". Biroul comitetului raional — s-a arătat la plenară — va trebui să acorde, totodată, o mai mare atenție înzestrării și folosirii în mai bune condițiuni a cluburilor și bibliotecilor din școli și facultăți, radioficării căminelor studențești etc. Plenara a subliniat necesitatea îndrumării mai atente a organizațiilor de bază și stimularea inițiativelor lor în organizarea timpului liber al tinerilor muncitori, elevi, studenți, funcționari.

Mai aproape de organizațiile de bază

Constatînd lipsuri mari în activitatea biroului, plenara comitetului raional a scos la iveală cu curaj și cauzele care le-au dat naștere printre care: slaba legătură a biroului raional cu organizațiile de bază, stilul de muncă birocratic al membrilor biroului, indisciplina în îndeplinirea sarcinilor din partea unor activiști.

Ceea ce a caracterizat în deosebi munca biroului este slabul contact cu organizațiile de bază. În această privință — după cum au arătat numeroși vorbitori — mania ședințelor s-a împletit cu superficialitatea deplasărilor pe teren a unor activiști și chiar membri ai biroului. Or, deplasările în organizațiile de bază au valoare numai dacă aduc rezultate practice, dacă contribuie la îmbunătățirea muncii. Din această cauză n-a fost aplicată în nici o întreprindere inițiativa tinerilor de la „Clement Gotwald" (deși era trecut în planul comitetului raional), din această cauză s-au desfășurat nesatisfăcător adunările pentru dări de seamă și alegeri în unele institute de învățămînt (de pildă la I.S.E.P.). Ritmul necorespunzător al preschimbării documentelor U. T. M. își are rădăcina tot în slaba muncă organizatorică și educativă a comitetului raional.

Datorită muncii birocratice a biroului, instructorii comitetului raional n-au putut da ajutorul necesar organizațiilor de bază.

„Uneori — spunea tov. Stanciu Marin — am stat de geaba la sediul comitetului raional și pînă la orele 10-11 pentru a asculta „ultimele comunicări" — de fapt lucruri pe care le știam — pe care le făceau șefii secțiilor pe rînd. Sarcinile se aglomerau în așa măsură că mulți instructori nu știau de ce să se apuce".

Tov. Maistru Viorica, după ce a arătat că muncește ca instructor de cîteva săptămîni, timp în care n-a fost ajutată de nici un membru al biroului, a criticat goana după date statistice ce s-a practicat la comitetul raional. „Biroul raional — a arătat ea — ne-a transformat în simpli curieri, cerîndu-ne să stringem diferite materiale și din cîte 12 organizații pe zi".

Plenara a arătat necesitatea antrenării în muncă a unui larg activ nesalariat, criticînd biroul pentru faptul că a neglijat acest lucru. „Am recomandat biroului cîțiva asistenți utemiști de la institutul nostru — a arătat tov. Ion Teoreanu de la Institutul politehnic — dar ei n-au fost antrenați în muncă". El a arătat că în raionul Stalin sînt numeroase instituții de stat, întreprinderi, școli și facultăți în care activează utemiști cu experiență, cu nivel politic și cultural ridicat. De aceea crearea unui larg activ nesalariat este pe deplin posibilă.

Lipsurile în munca biroului și aparatului comitetului raional au avut și alte cauze. După cum a reieșit la plenară, în cadrul biroului n-a domnit un spirit sănătos de muncă, a lipsit disciplina, colegialitatea. Primul secretar tov. Ludovic Oros, secretarul cu propaganda tov. Stan Ioan, au creat un climat nefavorabil criticii de jos, folosind în locul convingerii metode de comandă. Unii membri ai biroului ca tovarășii Ecaterina Marin, Ion Popa și alții n-au dat exemplu de conștiinciozitate în îndeplinirea sarcinilor încălcînd deseori disciplina de organizație.

Plenara a arătat necesitatea lichidării metodelor birocratice din munca biroului și a aparatului raional, necesitatea apropierii de organizațiile de bază.

ȘT. NEKANIȚKI

AȘA AM DEVENIT SECTOR FRUNTAȘ

Aleea fruntașilor de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București este o adevărată oglindă a muncii în această fabrică. Portretele expuse în stînga și în dreapta aleii fac cunoscute trecătorilor chipul și numele acelor muncitori care au contribuit la obținerea drapelului de sector fruntaș pe fabrică. Este vorba de fruntașii sectorului III.

Cu cîtăva vreme în urmă, în acest sector erau mari frămîntări. Muncitorii voiau să cucerească cu orice preț steagul de sector fruntaș. S-au făcut consfătuiri pe brigăzi, pe bandă de producție, la sala de croit și chiar pe întreg sectorul. S-au luat o serie de măsuri menite să contribuie la ajungerea acestui țel. Pentru aceasta muncitorii au căutat să-și organizeze cît mai bine locul de muncă, să folosească mai din plin cele 8 ore de muncă. Iar pentru ca randamentul muncii lor să crească, în sector a început să se aplice pe scară largă metodele înaintate ale Valentinei Hrisanova, Ciutchih, precum și inițiativa grupei sindicale nr. 19, de la întreprinderea „21 Decembrie" din București, de ajutorare a celor rămași în urmă.

Cu toate acestea unii tineri continuau să lipsească nemotivat de la lucru. Așa erau Păun Constantin de la sala de croit, Carol Nicolae de la banda nr. 7, Mitroi Maria care lucrează la aceeași bandă, Chițu Ștefan din brigada 176.

Atitudinea acestor tineri nu a rămas însă fără urmări. Ei au fost criticați la gazeta postului utemist de control sau în cadrul consfătuirilor pe brigăzi. Utemiștii din brigada 176 din care făcea parte Chițu Ștefan, un element indisciplinat, l-au criticat aspru pentru lipsa de dragoste față de muncă, pentru atitudinea urîtă față de tovarășii săi din brigadă. Ajutorul dat s-a dovedit a fi eficace. Chițu Ștefan muncește acum cu multă dragoste ajutîndu-și cu răbdare tovarășii rămași în urmă. Au încetat de a mai lipsi nemotivat de la lucru și Păun Constantin, Carol Nicolae și Mitroi Maria.

Brigada nr. 7 de calitate superioară condusă de tovarășul Fus Dumitru a contribuit cu realizări însemnate la cîștigarea steagului de fruntaș al sectorului. Membrii brigăzii au confecționat 350 de costume de bună calitate peste plan, realizînd totodată și o economie de 4500 lei. Dar brigada nr. 7 nu este singura care a obținut asemenea realizări. Brigada condusă de tovarășul Chioreanu Ion a dat 262 de costume peste plan și o economie de 3689 lei, iar brigada 45 a dat peste plan 223 de costume realizînd o economie de 2846 lei.

Datorită muncii însuflețite depuse de lucrătorii din sectorul III, s-a obținut o îndeplinire a planului pe luna septembrie în proporție de 108 la sută, iar produse de bună calitate în proporție de 101 la sută.

Acestea sînt doar o parte din realizările care au făcut din sectorul III un sector fruntaș. Membrii sectorului luptă acum ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie să păstreze steagul de fruntaș pe fabrică.

Corespondent
POPA VASILE

INFORMAȚII

Delegații asociațiilor de prietenie cu U.R.S.S. care se află în țara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice: Ioachim Hammermann (Austria), Nicolai Gheorghiev (R.P. Bulgaria), E. Debeker (Belgia), Jan Nemec (R. Cehoslovacă), Asko Salo (Finlanda), Andrei Nowicki (R. P. Polonă), Ernst Freund (R.D. Germană) și Oszi Sandor (R.P. Ungară) — au vizitat joi gospodăria agricolă colectivă din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, regiunea București.

★

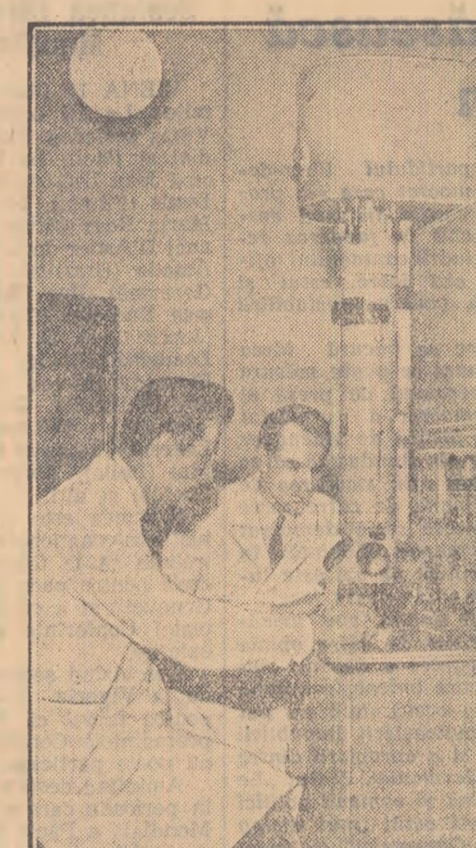
În cursul zilei de 13 octombrie a părăsit țara delegația de tehnicieni și specialiști indieni condusă de trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii India în R.P.R., R. Dayal.

Delegația a fost salutată la plecare de tovarășii: Iancu Horațiu, locțiitor al ministrului Petrolului, Dionisie Ionescu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Ion Moruzi, director adinterim în Ministerul Afacerilor Externe, Iacob Măgură, director în Ministerul Comerțului Exterior și Alexandru Isoveanu, șeful Protocolului din Ministerul Comerțului Exterior.

(Agerpres)

Luna prieteniei romîno-sovietice

★ ★ ★

La Institutul „Dr. Cantacuzino" din București se găsește un microscop electronic E.M. 3, din Uniunea Sovietică. Microscopul electronic, mărește de 25.000 de ori. Aparatele de factură modernă, printre care și microscopul electronic, primite din Uniunea Sovietică ajută din plin la dezvoltarea medicinei romînești.

În fotografie: inginerul Romulus Davidescu și dr. Alexandru Petrovici fac cercetări la microscopul electronic.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

★ ★ ★

Vizionări colective ale filmelor sovietice

Comitetul organizației U.T.M. de la Fabrica de medicamente nr. 7 s-a gîndit de mult ce acțiuni va organiza în timpul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Printre manifestările cu caracter cultural-artistic la care iau parte tinerii, membrii comitetului U.T.M. și-au propus să organizeze și vizionări colective ale filmelor sovietice. Aceasta nu este de altfel ceva nou. Obiceiul de a se viziona filme în colectiv s-a încetățenit de mult la fabrica de medicamente. Tinerii cer săptămînal bilete pentru filmele care rulează la diferite cinematografe din Capitală. Și cum în fiecare secție există cîte un responsabil cultural, lucrul acesta este ușor de organizat. Responsabila culturală pe întreprindere, tovarășa Ana Gavrilescu, își dă tot interesul pentru a găsi bilete la filmele cele mai bune.

În timpul Lunii prieteniei romîno-sovietice, în cadrul Festivalului filmului sovietic, vor rula o serie de noi realizări ale cinematografiei din U.R.S.S. Constanța Mihăilescu, secretara organizației U.T.M., a discutat mai întîi cu responsabilii culturali pe secții, pentru ca aceștia să transmită la rîndul lor tinerilor la ce filme anume se vor face vizionări colective. Ca de obicei numărul celor înscriși a fost destul de mare. Tinerii au fost foarte bucuroși cînd au aflat că vor viziona în colectiv filmele „Căderea Emiratului" și „Prințesa Mary".

Comitetul organizației U.T.M. va mai organiza în această lună și alte asemenea vizionări în colectiv ale filmelor sovietice ce vor rula în săptămînile viitoare la cinematografele din București. Este o inițiativă care merită să fie preluată și de alte organizații de bază U.T.M.

Alte manifestări

● În Capitală, au avut loc în aceste zile în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, numeroase alte manifestări la care au participat mii de oameni ai muncii.

În sala de festivități a Ministerului Căilor Ferate, în fața unei numeroase asistențe, prof. Emil Boldan a vorbit despre „Rolul hotărîtor al Uniunii Sovietice în destinderea încordării internaționale". A urmat un program artistic prezentat cu concursul orchestrei de estradă Radio.

La clubul întreprinderii „Industria Bumbacului A" tehniciana Ana Bubenic a ținut în fața muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din această întreprindere o conferință în legătură cu cele mai noi succese ale științei sovietice, cu folosirea în U.R.S.S. a energiei atomice în scopuri pașnice.

● Joi seara, în cadrul manifestărilor prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, profesor univ. E. Glaser a conferențiat la Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. despre: „Contribuția științei sovietice la dezvoltarea progresistă a dreptului internațional contemporan".

● Vineri la ora 17 va avea loc în sala Excelsior un simpozion pe tema: „U.R.S.S. în fruntea popoarelor pentru folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice". Vor lua cuvîntul prof. dr. Simion Oeriu, prof. Traian Gheorghiu, membri corespondenți ai Academiei R.P.R. și prof. dr. Maximilian Popper.

Va urma un program dat de Ansamblul artistic C.F.R.-Giulești.

(Agerpres)

Vizitele delegației sovietice la Cluj

Membrii delegației sovietice de oameni de știință și de litere, fruntași în producție și activiști pe tărîm obștesc care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice au sosit joi dimineața la Cluj. Membrii delegației sînt însoțiți de tovarășii: Rudolf Rossman, locțiitor al ministrului Justiției, Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

În gară oaspeții au fost întîmpinați de activiști de partid și de stat, oameni de știință, litere și artă și numeroși oameni ai muncii.

Au fost prezenți tovarășii: Dumitru Nițov, secretar al comitetului regional Cluj al P.M.R., Ioan Benko, prim secretar al comitetului orășenesc Cluj al P.M.R., Petre Jurcă, președintele comitetului executiv al sfatului popular al orașului Cluj, Ștefan Ruja, secretar al consiliului regional A.R.L.U.S. Cluj, acad. prof. Grigore Benetato, scriitorul Istvan Asztalos, de două ori laureat al Premiului de Stat, prof. univ. Salvador Cupcea, medic emerit al R.P.R., Eugen Jeleapov, directorul Teatrului Național, Ronai Anton, artist emerit al R.P.R., director al operei maghiare de stat și alții.

Erau de față de asemenea V. F. Klociko, consul general și I. N. Skacikov, vice consul al Consulatului General al U.R.S.S. la Cluj.

În numele oamenilor muncii din Cluj, oaspeții au fost salutați de tov. Petre Jurcă. A răspuns P. I. Kudreavțev, prim locțiitor al ministrului Justiției al U.R.S.S., conducătorul delegației.

Membrii delegației, în frunte cu P. I. Kudreavțev au depus flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Malinovschi și la Cimitirul eroilor romîni căzuți în lupta împotriva fascismului. Oaspeții au vizitat apoi Grădina Botanică și monumente istorice din oraș.

În cursul zilei, membrii delegației au avut întîlniri prietenești cu oameni de știință, artă și cultură, interesîndu-se de activitatea acestora și împărtășindu-le din experiența sovietică.

P. I. Kudreavțev a vizitat Tribunalul regional Cluj unde a avut o convorbire cu un grup de juriști. Prof. I. V. Davîdovski, membru în Prezidiul Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., medic emerit al R.S.F.S.R., doctor în științe medicale, însoțit de acad. prof. Grigore Benetato, a vizitat Institutul de Fiziologie din cadrul Institutului medico-farmaceutic, iar A. M. Lazarev, ministrul Culturii al R.S.S. Moldovenești, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Moldovenești a avut în sala Bibliotecii Centrale Universitare o întîlnire cu oameni de cultură din oraș.

Scriitorul L. A. Kassil, laureat al Premiului Stalin, a vizitat filiala Cluj a Uniunii Scriitorilor unde s-a întreținut cu scriitori din localitate. L. V. Zankov, locțiitor al directorului Institutului de teorie și istorie a pedagogiei al Academiei de Științe pedagogice din R.S.F.S.R., membru activ al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., doctor în științe pedagogice, a vizitat Școala medie de băieți nr. 4, iar Anna Mihailovna Ladani, șefă de echipă în colhozul „V. I. Lenin" din regiunea Zakarpatie, R.S.S. Ucraineană, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucraineană, a vizitat stațiunea experimentală pomicolă din Cluj.

După amiază, P. I. Kudreavțev a conferențiat în aula Universității „Victor Babeș" despre „Legalitatea socialistă și dreptul în U.R.S.S.", iar scriitorul L. A. Kassil a conferențiat în sala Bibliotecii Centrale Universitare despre „V. Maiakovski".

A. M. Lazarev, a vizitat muzeele și operele de stat romînă și maghiară din localitate, iar A. M. Ladani a vizitat stațiunea experimentală I.C.A.R.-Cluj și Institutul Agronomic.

Pretutindeni membrii delegației au fost întîmpinați cu o deosebită căldură. Întîlnirile cu oaspeții dragi s-au transformat în manifestații de prietenie romîno-sovietică.

(Agerpres)

★ ★

Intîlnire cu un prieten drag

„Tiha, tiha, tiha — liniște — liniște — liniște — liniște... Cine suflă acolo ? Iată un lucru urît!..."

Nu se mai aude nici o șoaptă, nici chiar respirația zecilor de copii nu se aude. A coborît în sală un fel de vrajă care-i ține cu privirea țintă, cu atenția încordată, nemișcați minute în șir fără ca cineva să le-o ceară — ei, care numai cu o oră înainte erau puși pe năzbîtii, zgomotoși, nebunateci. Nu-i o sală de clasă, la catedră nu-i nici un învățător, dar în cabinetul de o eleganță sobră, discretă, al Palatului Pionierilor din București, scriitorul sovietic Lev Kassil trăiește viața eroului său, învățător și copiii nu pot decît să-l urmeze, magnetic atrași, atît de reală e atmosfera povestirii sale „O istorie cu geografie". Să îndrăznească cineva să se clintească, să miște un scaun: zecile de perechi de ochi îl vor ucide cu o singură privire. Fulgerele de magneziu ale aparatelor de fotografiat n-au fost niciodată atît de prost primite ca acum, cînd tulbură pe povestitorul drag și pe micii lui ascultători. Lev Kassil nu mai e acum scriitor, ci învățătorul care, în tinerețe, urmărit de gardiștii albi, e nevoit să joace rolul unui profesor de geografie cu toate că studiile sale erau de numai două clase elementare. Nu-i copil în sală care să nu fie îngrijorat de soarta eroului: își vor da seama iunkerii că de fapt nu-i profesor, se va da de gol în fața întrebărilor feciorașilor de burghezi care vor să-l demaște? Dar nu, nu, clasa îl ajută, elevii suflă de astă dată profesorului și el izbutește să se descurce... Pînă în vîrful unghiilor, povestitorul s-a identificat cu eroul său, îi trăiește fiecare gînd, fiecare vibrație, mimează chiar.

...Afară e demult întuneric. În grădinile palatului s-au culcat pe pămînt ultimele frunze de toamnă. Nu mai e nimeni. Pe fereastra de unde se vede lumină se aud doar din cînd în cînd hohote de rîs. Tovarășul Lev Kassil, eroul de pe frontul antifascist, luptătorul pentru apărarea Spaniei republicane, scriitorul cu renume mondial ale cărui opere, traduse în mai multe limbi, au, numai în Uniunea Sovietică, un tiraj de zece milioane exemplare, e prieten cu fiecare puștan cîrn, cu fiecare din fetițele cu funde și fustă pînă la genunchi. Și ei au venit să-l întîmpine, știind că așteaptă un prieten drag. Primele au venit trei fetițe: Monica Diaconescu, Măriuca Popovici și Ioana Dincă, din clasa a VI-a a Școlii elementare de 7 ani nr. 53. Au urcat scara de marmoră în vîrful picioarelor, emoționate, îngrijorate să nu fi întîrziat — și totuși, mai era o oră pînă la sosirea oaspetelui. Ioana își învîrtea în cap întrebările pe care vroia să le pună, perfecționînd formularea. Monica Andronic, Doina Tutoveanu, Ileana Sandu, Constantin Costaforu, îl așteptau la intrare cu buchete mari de flori și nu se știe de ce, vorbeau în șoaptă, examinîndu-și de sute de ori reciproc ținuta impecabilă, refăcîndu-și nodurile la cravate. Măriuca a reușit chiar să se descurce onorabil cu o urare de bun venit, deși obrajii-i ardeau și vocea-i tremura puțin. Răspunsul a fost simplu, emoționant: „Zdravstvuite, dragii mei copii". Da, prietenul nostru a învățat romînește ca să ne salute și ne-a adus un dar minunat: salutul fierbinte al pionierilor din Moscova.

Scriitorul sovietic Lev Kassil vorbește pionierilor

Convorbirea s-a legat firesc, ușor. Copiii știu multe, le face plăcere să spună ce au citit. Tovarășei Olimpia Nicola, instructoare superioară la Școala medie nr. 21 fete, i-a fost greu să împace pionierele: toate vroiau să vină la întîlnire. Constantin Vinea, elev în cl. a IV-a, vrea să spună chiar în limba rusă că a citit cartea „Dragii mei copii". Cei mai mulți însă l-au îndrăgit pe tovarășul Lev Kassil după ce s-au împrietenit cu Volodia Dubinin, pionierul-erou, despre care scriitorul a creat emoționantele pagini ale romanului „Strada mezinului". Despre el s-a hotărît să întrebe și Ioana Dincă. Și iată, după o manifestare de bucurie exprimată zgomotos, cu toate încercările copiilor de a fi „demni și reținuți", el ascultă o interesantă povestire despre felul cum a fost adunat materialul despre Volodia, despre felul cum, împreună cu ziaristul Polianovski, scriitorul a studiat doi ani viața acestui copil, a coborît în carierele de piatră unde se adăposteau partizanii — la 60 de metri sub pămînt — a mers pe locul unde a trăit el, a stat de vorbă cu familia, cu vecinii, cu prietenii. „Volodia e un erou căruia n-ai nevoie să-i adaugi nimic, nu trebuie să născocești. Realitatea ajunge. Noi am cunoscut-o, pentru că fiecare om care trăise alături de Volodia și aflase că noi vom scrie despre el, a venit să ne povestească fapte vii, minunate". Pachetul cu însemnări al unui fost partizan — emoționant dar pentru un scriitor — jurnalul micuței partizane Nina, povestirile bătrînilor din Kerci care-l iubeau pe Volodia ca pe un fiu, ca pe un tovarăș, l-au ajutat să realizeze obiectivul greu dar atît de frumos pe care și-l propusese.

...Dar parcă poți răspunde atîtor întrebări ale copiilor, parcă poți satisface sutele de curiozități: ce-a mai scris, ce va mai scrie, cum se va numi cartea în care se va vorbi despre pionierii din țara noastră, ce eroi îi sînt mai dragi... Există ceva mai neîndurător decît ceasul? Acele înaintează lent, fără oprire, fără să țină seama de sentimente, de dorințe. S-a făcut tîrziu — prietenii trebuie să se despartă; dar copiii vor să lase prietenului mai mare o amintire frumoasă. Se întrec pentru asta cuvintele de mulțumire ale Ioanei Bădescu, cravata pe care Florin Iliescu i-o leagă cu degetele tremurînd — ai mai fost vreodată atît de emoționat, Florine, ca acum, cînd în fața ta salută pionierește un erou, un comunist? — Cartea „Strada mezinului", legată frumos în piele roșie, pe care i-o dăruiește în numele micilor cititori, pionierul Jules Gory... Dar, să fim obiectivi — și copiii vor o amintire și știu s-o obțină: carnețele, cărți, albume — pe care să le semneze întîi oaspetele. Și nimeni n-a fost uitat.

CORINA DUMBRAVA

Pentru copiii din satul Vinga

Vinga e o comună așezată la jumătatea drumului dintre Arad și Timișoara. Șoseaua asfaltată străbate comuna de la un capăt la altul.

Cînd zorii limpezi ai dimineții înghit întunericul, forfota începe pe uliță. Locuitorii satului, majoritatea colectiviști și întovărășiți, se îndreaptă spre locurile lor de muncă: la însămînțări, la cules de porumb. Iar cei mai mici locuitori ai comunei își strîng cărțile și caietele în ghiozdane și pornesc spre porțile școlilor. Odată cu ei să trecem și noi, dragi cititori, porțile școlilor din comuna Vinga. Poposim mai întîi la...

...ȘCOALA ELEMENTARĂ BULGARĂ

Zece gîgîlici de copii, roșii în obraji, ascultă lecția pe care le-o predă învățătorul lor, Nencov Carol. Ciuleac Anton, fiu de întovărășit, este în clasa I. Învață abia acum tainele alfabetului. Mergea mai greu în primele zile la școală, dar acum a început să se descurce binișor. În luna septembrie a pus pentru prima dată mîna pe creion.

Cei zece copii de la Școala elementară bulgară din Vinga simt din plin grija regimului nostru democrat popular. Ei au primit abecedare, cărți în limba bulgară, materiale didactice: planșe, tablouri, hărți, învățători care să-i învețe să scrie și să citească în limba maternă. Înainte vreme nu exista o asemenea școală în Vinga, cum de altfel nu era nici o școală cu limba de predare a minorităților naționale.

Astăzi acești copii învață în limba maternă tainele slovei.

ZECE ANI DE ACTIVITATE

Deși în comuna Vinga sînt mulți țărani muncitori maghiari, pînă în anul 1945 nu a existat școală cu limba de predare maghiară. Copiii de la Școala maghiară de 7 ani din Vinga sînt cu toții fii de colectiviști din Vinga, Mănăstiur, Firiteaz și Orțișoara. Și aici copiii au simțit din plin grija partidului. Cei 10 ani de activitate ai acestei școli au marcat o contribuție de seamă în educarea copiilor.

Cîteva camere cu pereți sparți, clase fără table și fără mese — așa arăta școala la înființare.

Cu sprijinul organelor locale s-a complectat întregul material al școlii. La înființare, școala nu avea nici un fel de material didactic și nici măcar o hartă.

Astăzi, pe lîngă școală există și un laborator înzestrat cu un aparat de proiecție și 30 de diafilme, voltmetru, ampermetru, electroscop, microscop și altele.

Cercul sportiv este dotat cu echipament pentru echipele de gimnastică, volei, handbal și fotbal. Școala are o bibliotecă cu peste 250 de volume. De educarea copiilor se ocupă doi învățători și șase profesori bine instruiți ca Kutyik Ludovic — profesor de geografie, absolvent proaspăt al Universității Bolyai din Cluj, ca Torokam Eugen, profesor de limba maghiară și alții.

Școala elementară maghiară din Vinga a dat tineri bine instruiți ca Rezvan Ștefan, acum strungar la „Iosif Ranghet" din Arad, Kocso Iosif, Dohor Anton — mecanici, Farkaș Etelka, Szabo Ecaterina, ajutoare de socotitoare la gospodăria colectivă „Hristo Botev".

Că acești tineri prețuiesc școala în care au învățat, o dovedește și următorul fapt: Rezvan Ștefan a lucrat la strung un stativ pentru atîrnarea eprubetelor și l-a dat directorului școlii în semn de mulțumire pentru cunoștințele căpătate în cei 7 ani de școală.

ȘCOALA ROMÎNĂ DE 7 ANI

Dragostea acestor copii pentru școala lor, recunoștința față de regimul nostru democrat popular și față de Uniunea Sovietică — eliberatoarea patriei noastre — se pot vedea și din pregătirile febrile ce s-au făcut în școală pentru Luna prieteniei romîno-sovietice. Despre acestea mi-a povestit tovarășul Ienesel Mihai — directorul școlii și secretarul organizației de bază U.T.M. din comună.

„Un colectiv de pionieri a pregătit gazeta festivă. Unii învață poezii în limba rusă, iar alții ca Jelecuteanu Maria, Rancov Delia, cu ajutorul profesorului de limba rusă învață basme pe care le vor povesti copiilor mai mici, la serbare. Cercul literar și-a trecut în plan ținerea de recenzii asupra unor cărți care vorbesc despre eroismul comsomoliștilor, ca „Tînăra Gardă" de A. Fadeev, „Alexandr Matrosov" și altele. La cercul tinerilor fizicieni și matematicieni se pregătește conferința „Noile cuceriri ale științei sovietice", iar corul pregătește un program cu totul nou închinat în întregime oamenilor sovietici".

CEI MAI TINERI CETĂȚENI...

I-am întîlnit la una din grădinițele comunei, unde este educatoare Horvath Maria, absolventă a Școlii cu limba de predare maghiară din Vinga. Ea a urmat școala pedagogică.

În „casa" lor era mare animație. Trebuie să umbli atent. Camioanele, roabele, cărucioarele, transportau cuburi pentru construcții. Erau acolo fii de țărani muncitori romîni, maghiari și bulgari care se jucau, construiau, desenau. Iar educatoarea, în mijlocul lor, ajuta pe fiecare pe rînd, ba să construiască, ba să învețe o poezie.

★

De educarea celor peste 450 de elevi din comună se ocupă 30 de învățători, educatori și profesori. Înainte de 1945 nu erau în comună decît 10 cadre didactice și nici o școală cu limba de predare a minorităților naționale.

Tot pentru acești copii funcționează și patru grădinițe.

Cele patru școli din comuna Vinga: Școala elementară cu limba de predare bulgară, Școala de 7 ani cu limba de predare maghiară, școlile de 4 și 7 ani cu limba de predare romînă, cît și cele 4 grădinițe vorbesc convingător și de egalitatea în drepturi pe care regimul nostru de democrație populară le-o asigură minorităților naționale din patria noastră.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Arad

Popoarele cer respectarea „spiritului Genevei"

★ Germanii în jurul aceleiași mese! ★ **Avîntul mișcării pentru pace** ★ O fotografie grăitoare din Japonia

Germanii trebuie să găsească un limbaj comun

Seep Horlamus
corespondentul „Scînteii tineretului" la Berlin

În aceste zile la Berlin, ca și în întreaga Germanie, în cele mai diferite cercuri ale opiniei publice se discută pe larg aspectele multilaterale ale problemei germane în lumina tratativelor de la Moscova dintre reprezentanții U.R.S.S. și R.F. Germane și dintre reprezentanții U.R.S.S. și R.D. Germane, ca și în lumina apropiatei conferințe de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Ceea ce este caracteristic opiniei exprimate de majoritatea germanilor constituie faptul că unificarea Germaniei poate fi cel mai bine asigurată în cadrul unui sistem european de securitate colectivă și că pentru a se păși pe calea către reglementarea problemei germane este indispensabil ca reprezentanții celor două părți ale țării să ia loc în jurul aceleiași mese. Problema germană este în primul rînd a poporului german și el trebuie să fie acela care s-o rezolve.

Dacă te duci la Berlin sau la Jena, la Leipzig sau Rostock — pretutindeni vei auzi rostite cuvinte de recunoștință față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea poporului german, cea mai sinceră sprijinitoare a luptei lui pentru făurirea unui stat unitar și democrat.

Desfășurarea evenimentelor internaționale suscită interesul opiniei publice germane. Categorii din ce în ce mai însemnate de locuitori ai Germaniei occidentale își dau seama că ultimile evenimente au arătat mai bine decît oricînd, că rezolvarea problemei germane nu poate fi realizată atîta vreme cît nu se realizează o înțelegere între germani, atîta vreme cît continuă politica lipsită de realism a guvernului de la Bonn de a nesocoti existența Republicii Democrate Germane. La Bonn mai există oameni politici cu influență care încearcă să ignoreze faptul că în răsăritul Germaniei muncitorii, țăranii și intelectualii progresiști au făurit un stat nou, popular, stat care înseamnă un punct de cotitură în istoria Germaniei și a poporului ei.

În Germania occidentală se întărește neîncetat curentul de opinie publică favorabil unei apropieri între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană.

Semnificative în această privință sînt părerile exprimate de colonelul în retragere von Bonin, fost colaborator al departamentului militar vest-german și ale adepților săi de idei, contele de Westphalen, deputatul în Bundestag Stegner și alții. Von Bonin, adept al unei politici de neutralitate ca mijloc de realizare a unificării Germaniei, declară: „nu poate exista nici cea mai mică îndoială că conferințe și tratative între Republica Federală și R.D. Germană sînt inevitabile dacă există dorința de a se realiza în viitorul apropiat unificarea acestor două state separate". La rîndul său von Westphalen, într-o broșură publicată recent, subliniază că Bonn-ul trebuie să discute în mod serios situația pe baza recunoașterii existenței celor două state germane. Autorul broșurii consideră că germanii trebuie să contribuie la reunificarea țării și că o etapă necesară pe această cale trebuie să fie hotărîrea germanilor din estul și vestul țării de a se înțelege între ei, ținînd seama îndeosebi de slăbirea încordării internaționale. De ce n-ar putea oare germanii să discute în aceste condiții despre problemele lor naționale? — se întreabă von Westphalen.

Numeroase ziare, oglindind punctul de vedere al celor mai diferite cercuri politice din Germania occidentală cer ca problema germană să fie abordată în mod realist și să se facă o cotitură în politica externă a Republicii Federale. Ziarul vest-german „Gesamtdeutsche Rundschau" scria recent că „tratativele cu guvernul Germaniei răsăritene sînt inevitabile și utile pentru Bonn" și că „acum a sosit timpul pentru asemenea tratative".

Un fenomen caracteristic în Germania care ilustrează un proces tot mai evident de clarificare a opiniei publice, este participarea maselor largi la discutarea rezolvării problemei germane. Pretutindeni în Germania au loc acum adunări, consfătuiri, se inițiază diferite acțiuni în cadrul cărora se ia atitudine față de problema reunificării Germaniei. Așa de pildă, zilele acestea a avut loc la Bad Salzgitter o consfătuire a activiștilor organizației locale a Uniunii Sindicatelor din Germania occidentală și reprezentanți ai combinatului „Wilhelm Pieck" din Mansfeld (R.D. Germană) în cadrul căreia s-a cerut guvernului de la Bonn să stabilească un contact larg cu R. D. Germană.

Un interes deosebit a stîrnit declarația pe care a făcut-o deputatul Redemacher, președintele organizației din Hamburg a partidului liber-democrat care s-a pronunțat în mod deschis în favoarea reluării contactului oficial între estul și vestul Germaniei în vederea restabilirii unității naționale.

Autoritatea de care se bucură ideea apropierii între germani se poate măsura și după faptul că serviciul de presă al Partidului Social-Democrat a protestat împotriva afirmației făcută de Adenauer în cadrul dezbaterilor din Bundestag că va considera drept un act ostil stabilirea de relații cu R. D. Germană de către toate țările. Serviciul de presă social-democrat scrie: „A profera asemenea amenințări în condițiile situației politice de azi este lucrul cel mai nesăbuit ce se poate face".

Comentariile presei străine sînt urmărite cu deosebit interes de către opinia publică germană, deoarece a devenit evident că nici ziarele care îndeobște aprobă fără rezerve politica occidentală nu pot nega necesitatea recunoașterii Republicii Democrate Germane și a apropierii dintre cele două părți ale Germaniei. Ziarul „Le Monde", scria că „pînă și oamenii politici vest-germani cei mai ostili unui dialog între estul și vestul Germaniei" au început acum să se gîndească la necesitatea unui asemenea dialog și la faptul că el va trebui să aibă loc. Cunoscuta gazetară franceză Genevieve Tabouis a scris în ziarul „Information" că acum în fața celor trei puteri occidentale se ridică problema recunoașterii Republicii Democrate Germane. Un comentariu asemănător publică ziarul britanic „Times" care pune sub semnul întrebării eficacitatea continuării politicii de pînă acum referitoare la nerecunoașterea R. D. Germane. Săptămînalul „Observer" subliniază că „U.R.S.S. este singurul stat care duce o politică germană pe două picioare" și se întreabă „dacă puterile occidentale își pot permite să-și sprijine în permanență politica pe un singur picior".

Opinia publică din Germania își pune mari speranțe în conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care va începe la 27 octombrie a.c. și care este chemată să contribuie la rezolvarea problemei vitale a poporului german: reunificarea pe baze pașnice, democratice. Aceste speranțe nu trebuie înșelate. În acest sens, cercuri politice influente din Germania occidentală cer insistent guvernului de la Bonn" să dea dovadă de inițiativă în problema reunificării" („Deutsche Zeitung und Wirtchaftszeitung"), mai precis în discutarea acestei probleme de către reprezentanții tuturor partidelor politice în scopul elaborării unui plan concret bazat pe luarea în considerație a situației reale, plan care să fie expus la apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

Populația Republicii Democrate Germane sprijină politica guvernului său, politică ce tinde la făurirea unui stat german unitar și democratic. Oamenii muncii din Germania democrată, stăpîni pe soarta lor, salută inițiativele guvernului R. D. Germane în vederea unei apropieri între germani. În același timp, oamenii muncii din R. D. Germană — ca și de altfel întregul popor german — sînt conștienți de faptul că înțelegerea între germani nu va fi cu putință atîta vreme cît guvernul de la Bonn nu se plasează pe o poziție realistă.

Berlin, octombrie

Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie s-a deschis la Viena sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii. La lucrările sesiunii participă **Jean Lafitte, Eugenie Cotton, Jacques Denis** (Franța), **Li I-man** (R.P. Chineză), **Maria Rosa Oliver** (Argentina), **Emmanuel D'Astier de la Vigerie** (Franța), **Jorge Amado** (Brazilia), **Erwin Eckert** (R. F. Germană), **Ilya Ehrenburg** (U.R.S.S.), **James Endicott** (Canada), **Iositaro Hirano** (Japonia), **D. D. Kosambi** (India), **Ricardo Lombardi** (Italia), **Monica Felton, Ivor Montagu** (Marea Britanie), **Nicolae Tihonov** (U.R.S.S.), **Jose Da Frota Moreira** (Brazilia), **Wiliam Morrow** (Australia), **Laurent Casanova** (Franța), **Ambrogio Donini** (Italia), **Jorje Salamea Borda** (Columbia) și alții.

Sesiunea este consacrată actualei situații internaționale și mijloacelor pe care trebuie să le folosească mișcarea mondială pentru pace pentru a întări „spiritul Genevei" și a contribui la succesul apropiatei Conferințe a miniștrilor afacerilor externe.

Deschizînd ședința, **Emmanuel D'Astier de la Vigerie** și-a exprimat regretul pentru faptul că Frederic Jolliot Curie președintele Consiliului Mondial al Păcii, nu poate participa la lucrările sesiunii.

Amintind despre evoluția evenimentelor în perioada care a urmat după Adunarea Mondială a Păcii de la Helsinki, D'Astier de la Vigerie a subliniat că actuala sesiune are drept sarcină să contribuie prin toate mijloacele la menținerea și dezvoltarea spiritului Genevei, să contribuie ca lucrările apropiatei Conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru mari puteri să decurgă și să se încheie cu succes.

La ședință au luat de asemenea cuvîntul **Ivor Montagu** (Marea Britanie), **A. Donini** (Italia), **Laurent Casanova** (Franța), reprezentantul Indiei, **Kosambi** și alții. Sesiunea își continuă lucrările.

Adunarea luptătorilor pentru pace din Cambridge

LONDRA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Recent a avut loc o conferință a Consiliului pentru apărarea păcii din Cambridge, la care au participat delegați din partea a 20 de organizații ale partizanilor păcii din alte comitate. Printre vorbitorii care au luat cuvîntul la conferință au fost — canonicul M. Strockwood, doctor-astronom F. Hoyle, Dikin (colegiul regal), J. Atting (Frontul păcii din Cambridge) și alții. Participanții la conferință au adoptat o rezoluție, care subliniază necesitatea strîngerii rîndurilor tuturor acelora care luptă pentru interzicerea armei atomice și pentru înlăturarea primejdiei unui nou război.

În Japonia se desfășoară o puternică luptă împotriva construirii de noi baze militare americane. Iată în fotografie două femei, care alături de alți locuitori ai satului Sunakawa, au încercat să împiedice ocuparea satului lor pentru o bază militară americană. Pentru a pătrunde în sat a fost nevoie de intervenția a 1.000 de polițiști, care au avut de luptat împotriva unui adevărat „zid uman".

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Copii morți de foame în „orașul carnavalului"

NEW ORLEANS 13 (Agerpres). — Agenția United Press transmite: Un băiat de șase ani a murit astăzi de foame în acest oraș renumit pentru produsele sale culinare.

Poliția a declarat că un frate mai mare al băiatului se află într-o stare critică din cauza subnutriției.

Reprezentanții autorităților au declarat că după cum se pare, cei doi băieți au „flămînzit" săptămîni de zile, scotocind prin lăzile de gunoi din acest oraș al carnavalului (carnavalurile din New Orleans sînt vestite în toată America — N. R.) pentru a găsi indiferent ce resturi.

Doamna Baughman mama copiilor, a declarat că soțul ei docher, este șomer și bolnav de o lună, că mai au 6 copii și că ea a hrănit familia cu cei șapte dolari pe care îi primește săptămînal de la biserică.

Medicii au declarat că William Baughman, în vîrstă de șase ani, a murit astăzi în zorii zilei, plîngîndu-se de foame. Celălalt băiat, Lawrence, are 7 ani.

„Pot face ceva pentru tine?" — l-a întrebat un doctor pe Lawrence. „Da, domnule — a răspuns băiatul — dați-mi un sandwich cu șuncă".

Peste puțin timp, băiatul a murit.

Astfel de acțiuni contravin „spiritului Genevei"

Avioane străine au violat spațiul aerian al R.P.Bulgaria

SOFIA 13 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară a dat publicității la 13 octombrie următorul comunicat:

În noaptea spre 6 octombrie a.c. două avioane străine au violat spațiul aerian al Republicii Populare Bulgaria. Primul avion a pătruns în spațiul aerian bulgar la sud de orașul Devnia la ora 23.58. După ce a zburat deasupra cîtorva centre populate din sudul Bulgariei, în raionul Asenovgrad, avionul a lansat manifeste cu conținut provocator și calomnios și a trecut granița prin raionul Zlatograd. Cel de al doilea avion a pătruns în spațiul aerian bulgar la ora 00,03 de asemenea dinspre sud și în raionul Kostinbrod a lansat manifeste cu același caracter dușmănos, după care s-a înapoiat.

Acțiunile mai sus arătate, vădit dușmănoase și în contradicție flagrantă cu cerințele elementare ale dreptului internațional, au loc într-un moment cînd forțele iubitoare de pace din lumea întreagă, inclusiv și din țara noastră, depun mari eforturi pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale și aceste eforturi au și început să dea rezultate. Nu încape îndoială că aceste acțiuni sînt inspirate tocmai de acele cercuri din apus pe care nu le interesează succesele obținute în ultima vreme, slăbirea încordării internaționale, în general, și în Balcani, în special.

După cum se vede, aceste cercuri nu se dau înlături nici de la cele mai grosolane provocări pentru a zădărnici cauza păcii.

În legătură cu accidentul a cărui victimă a fost un avion de pasageri israelian și pentru care guvernul și întregul popor bulgar și-au exprimat profundul lor regret, guvernul Republicii Populare Bulgaria a subliniat că provocările și violările continuie ale spațiului aerian al R.P. Bulgaria de către avioane piraterești care lansează pe teritoriul nostru manifeste provocatoare, pline de minciuni și născociri și diversioniști nu pot să nu stîrnească indignarea profundă și năzuința legitimă de a pedepsi pe bandiții vinovați de aceste încălcări și de asemenea nu pot să nu creeze o atmosferă încordată care poate duce la incidente nedorite.

Organele chemate să apere frontierele și securitatea patriei noastre vor lua toate măsurile pe care le vor considera necesare împotriva violărilor spațiului aerian al R.P. Bulgaria, dacă acestea vor mai avea loc, iar întreaga răspundere pentru consecințe va reveni numai acelora care inspiră, echipează și trimit în țara noastră pirați ai aerului.

Pregătiri militare ale N.A.T.O.

BONN 13 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 13 octombrie au început în sudul Germaniei occidentale mari manevre ale forțelor militare terestre din cadrul N.A.T.O. La aceste manevre care urmăresc studierea „strategiei atomice", participă, printre alte forțe militare din cadrul N.A.T.O., două divizii franceze și două divizii americane.

La manevre participă generalul Gruenther, comandantul suprem al forței N.A.T.O., precum și numeroși ofițeri superiori britanici și reprezentanți ai oficialităților militare din Germania occidentală.

★

BONN 13 (Agerpres). — La 12 octombrie, Bundestagul vest-german a luat în discuție proiectul de lege „pentru crearea armatei", care are drept scop să pregătească terenul în vederea introducerii serviciului militar obligator în Germania occidentală.

La Bonn s-a anunțat că votarea acestui proiect de lege a devenit „urgentă", deoarece numărul voluntarilor descrește necontenit. Voluntariatul nu poate constitui o bază pentru crearea Wehrmachtului. La 11 octombrie s-a anunțat la Bonn că în cursul acestei luni vor fi chemați sub arme primii 3.000 de soldați.

Dezbaterile în problema algeriană în Adunarea Națională Franceză

PARIS 13 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 13 octombrie în Adunarea Națională Franceză au continuat dezbaterile în legătură cu politica guvernului francez în Algeria. Agenția France Presse relatează că la începerea dezbaterilor erau înscriși pentru a lua cuvîntul zece deputați.

A urmat la cuvînt primul ministru francez, Edgar Faure, care a declarat că problema care face obiectul dezbaterilor Adunării Naționale Franceze „este cea mai gravă problemă care stă în fața Franței și cea mai greu de rezolvat". După ce a făcut un istoric al problemei algeriene, Edgar Faure a contestat dreptul algerienilor la o altă naționalitate decît cea franceză și a susținut din nou teza că Algeria este un departament al Franței.

Trupele franceze, a spus Faure, s-au făcut însă vinovate de abuzuri, iar populația algeriană a fost adesea „frustată de dreptul de a cultiva pămîntul, de a munci, de a duce o viață decentă". De asemenea, Edgar Faure a subliniat „anomalia regimului social și salarial al celor 300.000 de algerieni care locuiesc în Franța. Edgar Faure, s-a pronunțat în favoarea politicii de integrare a Algeriei în teritoriul Franței și a cerut Adunării Naționale Franceze să se pronunțe asupra următoarelor probleme: 1) Problemele de politică generală; 2) Ansamblul de măsuri economice și sociale cunoscut sub numele de „Planul Soustelle"; 3) Un plan economic și administrativ pe un termen mijlociu; 4) O serie de măsuri politice care să asigure sinceritatea și libertatea alegerilor în Algeria.

Adunarea Națională Franceză și-a întrerupt apoi pentru scurt timp lucrările. Potrivit relatărilor agențiilor de presă occidentale, în cursul dezbaterilor care continuă în cursul nopții de 13 spre 14 octombrie, Adunarea Națională urmează să se pronunțe asupra politicii guvernului în Algeria.

Rezoluțiile de politică externă adoptate de conferința partidului laburist englez

MARGATE 13 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 12 octombrie a conferinței partidului laburist englez s-au discutat rezoluțiile cu privire la problemele de politică externă. Conferința a adoptat rezoluția prezentată de președintele sindicatului național al minerilor.

În rezoluție se arată că conferința „constatînd cu adîncă îngrijorare crearea bombei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cheamă guvernul să manifeste o nouă inițiativă în organizarea tratativelor între puteri în scopul slăbirii încordării și excluderii acestor arme pe calea dezarmării generale efectuată în condițiile existenței unui control internațional eficace".

În continuare în rezoluție se subliniază că „reglementarea în Extremul Orient necesită admiterea Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, precum și îndepărtarea lui Cian Kai-și și a adepților săi principali de pe insula Formosa (Taivan — N.R.) pentru a da populației Formosei posibilitatea de a decide în mod liber problema viitorului său".

Pronunțîndu-se în sprijinul acestei rezoluții, reprezentantul organizației locale din North, Field a declarat în aplauzele delegaților că membrii de rînd ai partidului laburist vor să transmită popoarelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze că doresc să trăiască în pace și prietenie și să dezvolte colaborarea cu ele.

Deputatul laburist E. Hughes, care a vizitat Uniunea Sovietică, a subliniat că U.R.S.S. dorește pacea în întreaga lume.

SCHIMB DE VIZITE

PORTSMOUTH 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie, la baza militară engleză Portsmouth a sosit într-o vizită de prietenie o escadră de vase militare sovietice din care fac parte crucișătoarele „Sverdlov" și „Alexandr Suvorov", torpiloarele de escadră „Smetlivîi", „Sposobnîi" „Smotreașcii" și „Soverșennîi". La ora 11 (ora Londrei), vasul amiral „Sverdlov" a tras în semn de salut 21 de salve. De pe coasta engleză au răsunat salve de răspuns, trase de tunurile fortului.

★

LENINGRAD 13 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 12 octombrie pe cheiurile Nevei, mii de locuitori ai Leningradului au venit să întîmpine escadra de nave de război engleze sosită în acest oraș.

Spectacol la Sevastopol în prezența conducătorilor sovietici

SEVASTOPOL 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie, la Clubul marinarilor din Sevastopol a avut loc un spectacol pentru oamenii muncii din oraș și marinari, dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Flotei Mării Negre.

La spectacol au asistat: N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, A. I. Kiricenko, A. I. Mikoian, G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S.; N. G. Kuznețov, amiralul flotei Uniunii Sovietice, D. S. Poleanski, secretar al Comitetului regional Crimeea al P. C. din Ucraina și alții.

Agențiile de presă comunică din:

PARIS — Într-una din sălile primăriei Asnières din apropierea Parisului a avut loc vernisajul celui de al doilea salon de pictură și desen al orașului Asnières. Pe lîngă numeroase lucrări din plastica contemporană franceză au fost expuse desene de copii de diferite naționalități. Lucrările cele mai remarcabile au venit din China și Romînia. Din R.P. Romînă au fost expuse 9 desene executate de copii între 11 și 16 ani.

KALININGRAD — De curînd, pe Marea Baltică s-a dezlănțuit o furtună puternică. Mai multe vase poloneze de pescuit erau într-o situație extrem de grea. La semnalul S.O.S. s-au îndreptat în grabă spre ele marinari sovietici, care au ieșit pe marea vijelioasă cu vase de salvare. În portul Kaliningrad s-a primit din R.P. Polonă o telegramă prin care se exprimă recunoștința față de marinarii sovietici pentru ajutorul prietenesc și plin de abnegație.

MOSCOVA. — La 12 octombrie au părăsit Moscova, plecînd cu trenul spre Republica Populară Romînă, primul grup de turiști sovietici alcătuit din 43 de persoane.

TOKIO. — După cum anunță postul de radio Tokio, în seara zilei de 12 octombrie și-au încheiat lucrările Congresele partidelor socialist de stînga și socialist de dreapta din Japonia. Înainte de închiderea celor două Congrese, socialiștii de stînga și de dreapta au adoptat declarațiile privitoare la dizolvarea partidelor lor, în scopul fuzionării lor. La 13 octombrie va avea loc Congresul unificat al partidului socialist din Japonia, care devine al doilea partid din Japonia.

MOSCOVA. — La Moscova a sosit Keith Holycake, vice-președinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Agriculturii din Noua Zeelandă, împreună cu persoanele care-l însoțesc.

BEIRUT. — La Beirut s-a anunțat oficial semnarea unui acord comercial între Siria și Republica Populară Polonă.

ȘTIRI SPORTIVE

Populara competiție de fotbal „Cupa R.P.R." a continuat joi cu disputarea întîlnirilor programate în etapa 16-imilor de finală. În această etapă au intrat în joc și echipele din prima categorie a țării. Formațiile noastre fruntașe s-au comportat slab cedînd în fața asaltului echipelor de divizia B care au produs mari surprize.

Iată rezultatele tehnice înregistrate: București: Locomotiva Grivița Roșie-Locomotiva Constanța 3—2 (2—2, 2—1). Ceferiștii bucureșteni au obținut calificarea în prelungire. Olaru a înscris punctul victoriei. Cîmpia Turzii: Metalul-Locomotiva Tg. Mureș 5—3 (4—0), Hunedoara: Metalul Minerul Petroșani 2—1 după prelungiri. Au marcat Marin Apostol (2) și respectiv Moldovan, Oțelul Roșu: Metalul-Știința Timișoara 3—2 (2—1) Oradea: Progresul-Locomotiva Timișoara 4—1 (3—1). Mediaș: Flacăra-Avîntul Reghin 1—0 (0—0), Fălticeni: Avîntul-Știința Cluj (echipa de tineret) 1—0 după prelungiri, Bacău: Dinamo-Progresul Finanțe Bănci București 1—0 (0—0), Bîrlad: Dinamo-Flacăra Ploești 0—2 (0—0), Pitești: Dinamo-C.C.A. 2—3 (0—2). Echipa bucureșteană a cîștigat greu marcînd punctul victoriei din 11 m. cu 3 minute înainte de sfîrșitul meciului. Turnu Severin: Locomotiva-Dinamo București 0—5 (0—3). Cîmpina: Flacăra-Dinamo Orașul Stalin 1—2 (1—1), Galați: Dinamo-Progresul C.P.C.S. București 1—4 (1—2), Pașcani: Locomotiva-Dinamo 6 București 3—4 (2—0), Metalul 108-Flamura Roșie Arad 1—2 (1—1).

Jocul disputat miercuri la Oradea între Locomotiva din localitate și Metalul Baia Mare s-a încheiat cu scorul de 2—1 (1—1) în favoarea gazdelor.

Întîlnirile din cadrul optimilor de finală se vor disputa la 2 noiembrie după tragerea la sorți între cele 16 echipe calificate.

● Miercuri seara, au început la München campionatele mondiale de haltere. Ediția din anul acesta a campionatelor cunoaște un succes deosebit. Peste 130 de halterofili, reprezentînd 26 de țări își dispută întîietatea pentru cucerirea titlurilor mondiale la cele 7 categorii.

În prima zi a campionatelor s-au disputat întrecerile la categoria cocoș. Titlul de campion mondial și european a revenit halterofilului sovietic Vladimir Stogov care cu excepționala performanță de 335 kg. a stabilit un nou record al lumii la totalul celor trei stiluri.

● Miercuri seara s-a disputat în sala Empire Pool Wembley din Londra, întîlnirea internațională de box dintre echipele reprezentative de amatori ale Angliei și Uniunii Sovietice. Pugiliștii sovietici s-au dovedit superiori la majoritatea categoriilor terminînd învingători cu rezultatul de 8-2.

PE MARGINEA actualității

O politică ce nu poate sta în „echilibru"

Șiruri, șiruri de semne de mirare și de întrebare și-au făcut loc în ultimele zile în presa occidentală după cuvintele: Orientul mijlociu și apropiat. Devenind deosebit de grijulii pentru soarta țărilor din această parte a lumii, diplomați, ziariști s-au grăbit să afirme că Egiptul rupe „echilibrul" stabilit în Orientul mijlociu și apropiat, prin cumpărarea de arme din Cehoslovacia. Aceasta, în vreme ce mitralierele sau tancurile americane sau engleze sînt prezentate drept adevărați porumbei ai păcii, spre deosebire de armele „ateiste" ale răsăritului, după cum afirma recent și cu toată seriozitatea radio Londra.

Despre ce „echilibru" este de fapt vorba sîntem lămuriți și mai pe deplin acum, prin anunțarea hotărîrii Iranului de a adera la alianța militară agresivă din care fac parte Anglia, Turcia, Irak și Pakistan. Adică puterile occidentale numesc contribuție la „echilibru" acea politică care are drept caracteristică participarea la blocuri agresive prin renunțarea la orice urmă de independență politică sau economică.

Alianța militară în care intră Iranul, cunoscută sub numele de „pactul de la Bagdad", are un vădit caracter agresiv. Acest pact este menit să complecteze lanțul alianțelor militare cu care puterile occidentale încearcă să înconjoare Uniunea Sovietică. Militarii și diplomații occidentali acordă acestui pact un interes deosebit prin faptul că este menit să facă legătura între blocul Atlantic și pactul SEATO, fapt recunoscut și de agenția France Presse. Și pentru a nu mai exista nici o îndoială, agenția americană „United Press" transmitea că „aderarea Iranului la acest pact ar pune Uniunea Sovietică în fața unui lanț neîntrerupt de acorduri anticomuniste".

E clar deci că hotărîrea guvernului iranian nu poate să nu dăuneze relațiilor dintre această țară și Uniunea Sovietică, țări care au granițe comune. De altfel, această aderare a Iranului vine în contradicție cu acordurile existente între cele două țări, dintre care unele stabilite foarte recent. Așa că este cu totul îndreptățită aprecierea cuprinsă în importantul articol de fond publicat ieri de ziarul „Pravda", articol intitulat „Încotro merge Iranul?" și în care se spune în concluzie: „Aderînd la pactul militar de la Bagdad, Iranul pornește pe o cale greșită. Această poziție unilaterală, avantajoasă pentru unele cercuri străine, dar contrară intereselor poporului iranian, intereselor păcii, nu promite Iranului nimic bun".

Într-adevăr Iranului îi vor fi impuse desigur noi obligații financiare. De pe acum se proiectează manevre care, desigur „întîmplător", vor avea loc la granița iraniano-sovietică. Astfel aderarea Iranului la blocul militar de la Bagdad va contribui la o și mai adîncă înrobire a acestei țări de către monopolurile străine care și-au pus de-acum piciorul în această țară prin acapararea bogățiilor petrolifere.

Este interesant însă că agenția „France Presse", într-un comentariu amplu scrie că „Statele Unite vor evita să facă orice declarații (în chestiunea Iranului — N.R.) de natură să înrăutățească și mai mult situația". Și pentru a complecta aceasta să cităm ziarul londonez „Times" care scrie că „fiecare zi pare să aducă o nouă indicație că Occidentul este pe cale să piardă bătălia Orientului mijlociu". Acestei păreri i se alătură și „cercurile oficiale britanice unde domnește impresia că guvernul britanic împărtășește într-un fel oarecare opinia exprimată de ziarul „Times", (France Presse). Aceste citate sînt lămuritoare și arată că orice manifestație mai zgomotoasă cu prilejul aderării Iranului la pactul de la Bagdad nu numai că n-ar servi puterilor occidentale, ci ar face să crească sentimentele anti-imperialiste ce există nu numai în rîndul popoarelor din Orientul mijlociu și apropiat, ci și în numeroase cercuri guvernamentale din aceste țări.

Înainte de a încheia mai este necesar să reamintim că ne aflăm la mai puțin de două săptămîni înaintea conferinței de la Geneva. Această dată este desigur bine cunoscută și la Washington și Londra și nu a fost uitată nici la Teheran, ceea ce ne face să credem că unele puteri își continuă în fapt politica lor de ațîțare a „războiului rece" prin înjghebarea unor blocuri agresive în care sînt atrase noi țări.

O asemenea politică desigur nu poate sta în „echilibru", ca să folosim expresia la modă în presa occidentală, nu numai în Orientul mijlociu și apropiat, dar nici în restul lumii.

S. BRAND

Spectacolele de azi

TEATRE: RIGOLETTO — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; LĂSAȚI-MĂ SĂ CÎNT — Teatrul de stat de operetă; DE PARTEA CEALALTĂ — Teatrul Armatei (sala Magheru); CITADELA SFĂRÎMATĂ — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio); PRELUDIU — Teatrul Tineretului; INTRIGĂ ȘI IUBIRE — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; DON CARLOS — Teatrul Municipal; CĂLĂTORIE PE NOTE — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei nr. 174); ARENA CURAJULUI — Circul de stat (orele 17 și 20.30).

CINEMATOGRAFE: CĂDEREA EMIRATULUI — Patria, București; PRINȚESA MARY — Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Flacăra; ÎN ZORI DE ZI — Magheru, Elena Pavel; MELODIA PIERDUTĂ — Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Al. Sahia; POVESTEA AUTOMOBILULUI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, PIONIERIA Nr. 3, OASPEȚI DIN INDIA, CUM TREBUIE SĂ SE COMPORTE UN BOLNAV DE TBC — Timpuri Noi; TOVARĂȘUL SVERDLOV — Victoria; BRUTARUL DIN VALORGUE — Tineretului; CARNETUL DE PARTID — Lumina; SUB STEAUA FRIGIANĂ — Central, V. Roaită; DUBLA LOTTE — Al. Popov; O SĂRUTARE FURATĂ — Cultural; SPRE CER — Unirea; LUMINA FARULUI — 8 Martie; PRINȚESA TRUFAȘĂ — C. David; LILIACUL — Arta, Boleslaw Bierut; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Carpați; CASA MULT VISATĂ — Munca; FRONA — T. Vladimirescu; PUTEREA DRAGOSTEI — Moșilor; TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — Moșilor; NUNTA CU ZESTRE — 23 August; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Donca Simo; TĂUNUL — Ilie Pintilie; NEUITATUL AN 1919 — Popular; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — M. Eminescu, Volga; BUN VENIT D-LE MARSHALL — 1 Mai; CADAVRUL VIU — 8 Mai; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Libertății; O NOAPTE DE AMINTIRI — N. Bălcescu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52